

НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВАНПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС”, бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС”, бр. 46/95 – др. закон, 18/05 – др. закон и 85/12), у члану 1. став 1. реч: „редовни” брише се.

У ставу 2. реч: редовних” брише се.

Члан 2.

У члану 3. став 3. речи: „из члана 77. став 3.” замењују се речима: „предвиђене одредбама”.

Члан 3.

У члану 6. речи: „из члана 84.” замењују се речима: „предвиђени одредбама”.

Члан 4.

У члану 16. став 2. речи: „(члан 354. Закона о парничном поступку)” бришу се.

Члан 5.

У члану 17. став 3. речи: „стручни сарадник” замењују се речима: „судијски помоћник”.

Члан 6.

У члану 28. став 1. речи: „члана 162. Закона о парничном поступку” замењују се речима: „Закона о парничном поступку о трошковима поступка у коме јавни тужилац учествује као странка”.

Члан 7.

После члана 30. додају се чл. 30а до 30и, који гласе:

„Члан 30а

(1) Суд може јавном бележнику поверити спровођење поступка за који је по закону надлежан или предузимање појединих ванпарничних радњи под условима који су предвиђени овим законом.

(2) Суд не може поверити јавном бележнику спровођење поступака у статусним и породичним стварима, спровођење поступка за одређивање накнаде за експроприсану непокретност, вођење јавних књига и регистара за које је законом предвиђено да их води суд, састављање исправа за које је овим или посебним законом предвиђена искључива надлежност суда и спровођење поступка за расправљање заоставштине када је за наслеђивање меродавно право стране државе.

Члан 30б

(1) Решење којим се јавном бележнику поверава спровођење поступка или предузимање поједине процесне радње доноси судија којем је додељен предмет.

(2) Против решења којим се јавном бележнику поверава спровођење поступка или предузимање поједине процесне радње није дозвољена жалба.

Члан 30в

(1) Решење о одређивању јавног бележника којем се упућује поверени предмет доноси председник суда, који је по закону надлежан да спроведе поступак, односно да предузме поједину процесну радњу.

(2) Предмет се може упутити јавном бележнику чије се службено седиште налази на подручју тог суда.

(3) Ако на подручју суда службено седиште има више јавних бележника, суд је дужан да им предмете додељује равномерно, према азбучном реду њихових презимена.

(4) Ако је неки јавни бележник променио презиме или ако је принцип азбучног реда нарушен зато што је јавни бележник оправдано одбио да прихвати поверени посао, први следећи предмет поверава се оном јавном бележнику којем је додељено најмање предмета.

Члан 30г

(1) Јавни бележник је дужан да прихвати посао који му је поверен.

(2) Јавни бележник може одбити да спроведе поступак који му је поверен, односно да предузме процесну радњу која му је поверена када постоји разлог за његово искључење, односно изузеће или нека друга околност која га објективно спречава да прихвати поверени посао.

(3) О оправданости разлога за одбијање повереног посла одлучује суд који је донео решење о поверавању посла.

(4) Ако суд процени да постоји оправдан разлог за одбијање повереног посла, наређује јавном бележнику да врати списе предмета који му је поверен у року од седам дана.

Члан 30д

(1) Јавни бележник је дужан да поступа по правилима која важе за поступак који му је поверен.

(2) Постојање разлога за искључење, односно изузеће јавног бележника и његова дужност да чува службену тајну цене се према правилима поступка чије спровођење му је поверено.

(3) Приликом спровођења поступка, односно процесне радње која му је поверена јавни бележник је овлашћен да прибавља потребне податке и исправе од других надлежних органа, а поднеси којима то тражи ослобођени су плаћања такса.

Члан 30ђ

(1) Решењем којим поверава јавном бележнику спровођење поступка или предузимање процесне радње суд одређује рок у којем мора обавити поверени посао.

(2) Ако јавни бележник не може да обави поверен посао у остављеном року дужан је да о томе без одлагања обавести суд и учеснике.

(3) Обавештење мора да садржи разлоге због којих поверени посао не може да се обави у остављеном року.

(4) Пошто прими обавештење, суд доноси одлуку да јавном бележнику остави накнадни рок за обављање повереног посла, да посао повери другом јавном бележнику или да сам спроведе поступак, односно поједину процесну радњу.

Члан 30е

(1) Суд који је јавном бележнику поверио спровођење поступка или предузимање поједине процесне радње врши надзор над његовим радом.

(2) На захтев суда који му је поверио посао јавни бележник је дужан да му преда на увид све списе предмета и поднесе писмени извештај о свом раду.

Члан 30ж

(1) Суд доноси решење о одузимању повереног посла јавном бележнику који ради на штету странака, ствара им сувишне трошкове, неоправдано одуговлачи поступак или када то налажу други оправдани разлози.

(2) Против решења о одузимању повереног посла није дозвољена жалба.

(3) Решењем о одузимању повереног посла суд наређује јавном бележнику да прекине сваки рад на предмету и да му достави све списе предмета.

(4) Решење о одузимању повереног посла суд доставља: јавном бележнику, учесницима у поступку, дисциплинском тужиоцу Јавнобележничке коморе и министру надлежном за послове правосуђа.

Члан 30з

Решење које је јавни бележник донео као повереник суда може се нападати правним лековима под истим условима и по истим правилима као да га је донео суд.

Члан 30и

(1) Накнаду трошкова и награду за рад јавном бележнику као поверенику суда одређује и исплаћује суд према Јавнобележничкој тарифи.

(2) Јавни бележник не сме да се споразумева са учесницима о накнади трошкова и награди за свој рад, нити сме од њих наплаћивати накнаду трошкова и накнаду за свој рад.

(3) О наплати такса, предујмљивању и наплати трошкова поступка, као и о ослобађању учесника у поступку од трошкова поступка одлучује се према правилима поступка чије је спровођење поверено јавном бележнику.”

Члан 8.

У члану 31. став (1) мења се и гласи:

„(1) У овом поступку суд испитује да ли су се стекли законски услови за лишење пословне способности пунолетног лица, одлучује о мери лишења пословне способности, одређује време за које ће се проверити да ли постоје разлози за даље трајање изречене мере и одлучује о враћању пословне способности када престану разлози за лишење пословне способности.”

Члан 9.

У члану 32. став (1) мења се и гласи:

„(1) Поступак за лишење пословне способности суд покреће по службеној дужности, као и на предлог органа старатељства, супружника, ванбрачног партнера, детета или родитеља лица које треба лишити пословне способности.”

Члан 10.

У члану 36. став 1. мења се и гласи:

„(1) Суд ће лично саслушати лице према коме се поступак води, а ако се исто налази у здравственој установи, саслушаће се обавезно у тој установи, где ће се одржати и рочиште.”

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„(2) Суд уважава мишљење и ставове лица према коме се поступак води, у мери у којој је то могуће с обзиром на стање његовог менталног здравља.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 11.

У члану 37. речи: „органа друштвено-политичке заједнице, самоуправних организација и заједница” бришу се.

Члан 12.

У члану 38. став 1. речи: „душевном стању” замењују се речима: „стању менталног здравља”.

У ставу 2. реч: „организацији” замењује се речју: „установи”.

Став 3. мења се и гласи:

„(3) Суд може решењем одредити да лице према коме се води поступак, привремено али најдуже за 30 дана, буде смештено у одговарајућу здравствену установу, ако је то по мишљењу лекара неопходно да се утврди стање његовог менталног здравља, осим ако би тиме могле наступити штетне последице по његово здравље.”

Члан 13.

У члану 39. став 1. реч: „организацију” замењује се речју: „установу”.

У ставу 2. речи: „своје душевно стање” замењују се речима: „стање свог менталног здравља”.

У ставу 3. речи: „не задржава” замењују се речју: „задржава”.

Члан 14.

У члану 40. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„(2) У решењу којим је одлучио о лишењу пословне способности суд одређује рок у коме ће се проверити да ли постоје разлози за даље трајање изречене мере, а који не може бити дужи од три године.

(3) У решењу којим се лице делимично лишава пословне способности, суд је дужан да на основу резултата медицинског вештачења одреди врсту послова које то лице може самостално предузимати поред послова на које је законом овлашћено.”

Члан 15.

После члана 40. додаје се нови члан 40а, који гласи:

„Члан 40а

(1) Против решења о лишењу пословне способности, лице које је лишено пословне способности може изјавити жалбу без обзира на стање свог менталног здравља у року од осам дана од дана када му је решење достављено.

(2) Другостепени суд је дужан да о жалби одлучи у року од осам дана од дана када му је жалба достављена.”

Члан 16.

У члану 41. став 2. реч: „организацији” замењује се речју: „установи”.

У ставу 4. реч: „организације” замењује се речју: „установе”.

Члан 17.

Члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

(1) Када истекне време проверавања, суд по службеној дужности испитује да ли и даље постоје разлози због којих је лице лишено пословне способности.

(2) Ако утврди да и даље постоје разлози за лишење пословне способности суд доноси решење којим утврђује да не постоје услови за враћање пословне способности.

(3) У решењу којим је утврдио да не постоје услови за враћање пословне способности суд одређује рок у коме ће се проверити да ли постоје разлози за даље трајање изречене мере, а који не може бити дужи од три године.

(4) Ако утврди да су престали разлози због којих је лице лишено пословне способности, суд доноси решење о враћању пословне способности.”

Члан 18.

После члана 42. додају се чл. 42а и 42б који гласе:

„Члан 42а

(1) Ако утврди да се стање менталног здравља лица потпуно лишеног пословне способности толико поправило да је довољно и делимично лишење пословне способности, суд одређује делимично лишење пословне способности.

(2) Ако утврди да се стање менталног здравља лица делимично лишеног пословне способности погоршало тако да су се стекли законски услови за потпуно лишење пословне способности, суд одређује потпуно лишење пословне способности.

(3) Суд је дужан да, у складу са утврђеним променама стања менталног здравља лица делимично лишеног пословне способности, повећа, односно смањи обим послова које оно може самостално да предузима поред послова на које је законом овлашћено.

Члан 42б

(1) Суд по службеној дужности или на предлог органа старатељства и лица из члана 32. овог закона, доноси решење о враћању пословне способности пре него што истекне времена проверавања ако утврди да више не постоје разлози због којих је лице лишено пословне способности.

(2) Ако пре него што истекне време проверавања утврди да се стање менталног здравља лица које је потпуно лишено пословне способности толико поправило да је довољно и делимично лишење пословне способности, суд по службеној дужности или на предлог органа старатељства и лица из члана 32. овог закона одређује делимично лишење пословне способности.

(3) Ако пре него што истекне време проверавања утврди да се стање менталног здравља лица које је делимично лишено пословне способности променило, суд по службеној дужности или на предлог органа старатељства и лица из члана 32. овог закона доноси решење којим повећава, односно смањује обим послова које лице делимично лишено пословне способности може самостално да предузима поред послова на које је законом овлашћено.”

Члан 19.

У члану 61. став 1. речи: „Службеном листу СФРЈ” замењују се речима: „Службеном гласнику Републике Србије”.

У ставу 2. речи: „Службеном листу СФРЈ”, „Службеном гласнику СРС” замењују се речима: „Службеном гласнику Републике Србије”.

Члан 20.

У члану 63. став 1. речи: „Службеном листу СФРЈ” замењују се речима: „Службеном гласнику Републике Србије”.

Члан 21.

У члану 73. став 1. мења се и гласи:

„(1) У овом поступку суд по службеној дужности испитује да ли су се стекли законски услови за продужење родитељског права, одређује време после којег се проверава да ли и даље постоје разлози за трајање изречене мере и одлучује о престанку продуженог родитељског права.”

Члан 22.

Члан 74. мења се и гласи:

„Члан 74.

Одредбе овог закона о лишењу и враћању пословне способности сходно се примењују на поступак за продужење родитељског права, поступак који суд спроводи када истекне време проверавања, као и на поступак по предлогу законом овлашћених лица и органа за доношење решења о престанку продуженог родитељског права, уколико овим или другим законом није друкчије одређено.”

Члан 23.

У члану 82. став 2. реч: „организације” замењује се речју: „установе”.

Члан 23.

У члану 88. став 2. речи: „Социјалистичке Републике Србије ван територија аутономних покрајина” замењују се речима: „Републике Србије”.

Члан 24.

У члану 89. ст. 2. и 3. бришу се.

Члан 25.

У члану 90. речи: „стручни сарадници” замењују се речима: „судијски помоћници”.

Члан 26.

Члан 92. мења се и гласи:

„Члан 92.

(1) Кад је неко лице умрло или је проглашено за умрло, матичар који је надлежан да изврши упис смрти у матичну књигу умрлих дужан је да у року од 30 дана по извршеном упису достави оставинском суду извод из матичне књиге умрлих.

(2) Пошто прими извод из матичне књиге умрлих, оставински суд доноси решење којим поверава јавном бележнику да састави смртовницу.

(3) Састављање смртовнице поверава се јавном бележнику на чијем се службеном подручју налазило последње пребивалиште, односно боравиште оставиоца, а ако оставилац није имао пребивалиште, односно боравиште у Републици Србији, састављање смртовнице поверава се јавном бележнику на чијем се службеном подручју налази заоставштина или њен претежан део.

(4) Јавни бележник је дужан да потпуну смртовницу достави оставинском суду у року од 30 дана од дана када је примио решења којим му је поверено да саставља смртовницу.

(5) Ако јавни бележник није у могућности да прибави податке за састављање смртовнице, оставинском суду доставља смртовницу само са оним подацима којима располаже, износи разлоге због којих није могао да сачини потпуну смртовницу и наводи податке који би могли да послуже суду за проналажење наследника и имовине умрлог.”

Члан 27.

У члану 94. став 1. мења се и гласи:

„(1) Ако је оставинском суду достављена непотпуна смртовница, суд може, према околностима, одлучити да сам састави у смртовницу у суду или да то учини судијски помоћник ван суда.”

Члан 28.

У члану 95. став 1. речи „брачног друга” замењују се речју: „супружника”.

У ст. 3. и 4. речи „брачни друг” замењују се речју: „супружник”.

Члан 29.

Члан 96. мења се и гласи:

„Члан 96.

(1) Попис и процену имовине умрлог врши јавни бележник на основу одлуке суда.

(2) Приликом састављања смртовнице јавни бележник врши попис и процену заоставштине и без одлуке суда ако то тражи који од наследника или легатара.

(3) Суд доноси одлуку о попису и процени кад то захтевају наследници, легатари или повериоци умрлог.

(4) Суд по службеној дужности доноси одлуку о попису и процени када се не зна за наследнике или за њихово боравиште, кад су наследници лица која услед малолетства, душевне болести или других околности нису способна да се сама старају о својим пословима, кад заоставштину треба да наследи Република Србија или у другим оправданим случајевима.”

Члан 30.

У члану 97. став 2. после речи: „умрлог” запета и речи: „а посебно и неплаћени доприноси друштвеној заједници” бришу се.

Члан 31.

У члану 98. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Када се пописује непокретност, зграда или део зграде која није уписана у јавну књигу, у записник о попису уносе се подаци о катастарској парцели на којој се зграда или део зграде налази и наводе се подаци из исправа којима се доказује ванкњижна својина.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 32.

У члану 99. став 1. брише се.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 1. и 2.

Члан 33.

После члана 99. додаје се члан 99а, који гласи:

„Члан 99а

(1) Јавни бележник је дужан да записник о попису и процени имовине умрлог достави оставинском суду и сваком учеснику у поступку пописа и процене.

(2) Ако јавни бележник није пописао и проценио имовину умрлог, то може да учини судијски помоћник оставинског суда.”

Члан 34.

Члан 100. мења се и гласи:

„Члан 100.

(1) Сваки учесник у поступку пописа и процене имовине умрлог може да поднесе приговор на извршени попис и процену у року од осам дана од дана када је примио записник о попису и процени.

(2) Ако учесници приговоре попису или процени имовине, суд може одредити да попис и процену изврши други јавни бележник или судијски помоћник.

(3) Ако попис имовине није извршен, суд може на основу података заинтересованих лица сам утврдити имовину која улази у заоставштину.”

Члан 35.

Члан 102. мења се и гласи:

„Члан 102.

(1) Када постоје околности које налажу нарочиту опрезност, суд на чијем подручју је оставилац умро, суд на чијем подручју се налази заоставштина и јавни бележник којем је поверено састављање смртовнице доносе по службеној дужности решење да се имовина или њен део предају на чување поузданом лицу, решење да се готов новац, драгоцености, хартије од вредности, штедне књижице и друге важне исправе предају на чување суду или јавном бележнику на чијем подручју се налазе, као и решење о печачењу оставиочевог стана, појединих просторија у стану или других просторија које припадају оставиоцу (привремене мере за обезбеђење заоставштине).

(2) Привремене мере за обезбеђење заоставштине посебно се одређују када су наследници непознати или одсутни и када се утврди да ниједан од присутних наследника није способан да управља заоставштином, а нема законског заступника.

(3) Јавни бележник којем је поверено састављање смртовнице може одредити привремену меру за обезбеђење заоставштине док не преда смртовницу оставинском суду.

(4) Суд који је одредио привремену меру за обезбеђење заоставштине о томе обавештава оставински суд, који може ту меру изменити или ставити ван снаге.

(5) Одлуку којом се дозвољава да се скину печати са оставиочевих просторија може донети само оставински суд.”

Члан 36.

У члану 109. став 2. мења се и гласи:

„(2) Ако би заоставштину или њен део, кад не би било тестаментна наследила Република Србија споразум заинтересованих лица о ранијем постојању тестаментна, о његовом облику и садржини важи само уз сагласност надлежног јавног правобраниоца.”

Члан 37.

У Глави седмој после назива одељка 4. додаје се члан 110а, који гласи:

„Члан 110а

(1) Ако по пријему смртовнице утврди да је за наслеђивање меродавно право Републике Србије, оставински суд може донети решење којим спровођење оставинског поступка поверава јавном бележнику.

(2) Оставински суд, ако за то не постоје сметње, поверава спровођење оставинске расправе јавном бележнику који је сачинио смртовницу.”

Члан 38.

У члану 116. став 2. речи: „„Службеном листу СФРЈ”, у „Службеном гласнику СРС”” замењују се речима: „„Службеном гласнику Републике Србије””.

У ставу 3. речи: „(члан 84. став 2. тачка 4. и 5. Закона о парничном поступку)” бришу се.

Члан 39.

У члану 118. став 4. речи: „Социјалистичке Федеративне Републике Југославије” замењују се речима: „Републике Србије”.

Члан 40.

У члану 119. став 2. речи: „брачног друга” замењују се речју: „супружника”.

Члан 41.

У члану 122. став 2. после речи: „тог права” тачка и запета и речи: „податке о непокретностима које прелазе прописани максимум појединог наследника, односно легата” бришу се.

Члан 42.

У члану 125. речи: „Закона о извршном поступку” замењују се речима: „закона који уређује извршење и обезбеђење”.

Члан 43.

У члану 133. став 1. речи: „друштвене заједнице” замењују се речима: „корисника јавних средстава”.

Члан 44.

У члану 136. став 1. друга реченица мења се и гласи: „Кад се по закону Република Србија, аутономна покрајина, односно општина сматра корисником експропријације, а експропријација је извршена за потребе другог правног лица, на рочиште се као учесник позива и то правно лице.”

Став 3. мења се и гласи:

„(3) Ако корисник експропријације није Република Србија, аутономна покрајина, односно општина, а суд оцени да је споразум о накнади у поступку пред надлежним органом управе закључен на штету корисника јавних средстава, на рочиште се позива и јавни правобранилац.”

Члан 45.

У члану 137. став 2. речи: „принудним прописима и моралом самоуправног социјалистичког друштва” замењују се речима: „принудним прописима, јавним поретком и добрим обичајима”.

Члан 46.

У Глави дванаестој називи одељака и одељци 1. до 4. мењају се и гласе:

„1. Надлежност за састављање исправе**Члан 164.**

(1) За састављање исправе о правном послу, изјави воље, правној и другој радњи (у даљем тексту: исправа) надлежан је јавни бележник.

(2) Законом се може предвидети да исправе о појединим правним пословима саставља суд.

(3) Јавни бележник је искључиво надлежан за састављање исправа за које је посебним законима који су донети пре почетка примене овог закона одређено да их саставља суд.

(4) Правила овог закона сходно се примењују и на састављање исправа за које је посебним законом предвиђено да се сачињавају у суду.

Члан 165.

(1) Исправу може саставити сваки јавни бележник, независно од тога где учесник има пребивалиште, односно боравиште, где се налази седиште учесника који је правно лице или добро које је предмет правног посла.

(2) Исправу о правном послу којим уз накнаду или без накнаде врши пренос права својине на непокретности са једног на друго лице може саставити само онај јавни бележник на чијем се службеном подручју та непокретност налази.

(3) Тестамент којим се располаже непокретностима може саставити сваки јавни бележник независно од тога где се непокретност налази.

2. Поступак за састављање исправе**Члан 166.**

(1) Исправа се саставља у канцеларији јавног бележника.

(2) Исправа се може саставити изван јавнобележничке канцеларије ако је учеснику због старости или болести тешко да приступи јавном бележнику или ако за то постоје други оправдани разлози.

(3) Јавни бележник саставља исправе само у границама свог службеног седишта, осим ако законом није предвиђено другачије.

(4) Ако јавни бележник без оправданог разлога састави исправу изван своје јавнобележничке канцеларије или изван граница свог службеног седишта то није разлог ништавости правног посла, нити сачињеној исправи одузима својство јавне исправе.

(5) Исправе које јавни бележник који је именован за службено подручје на територији Републике Србије састави изван Републике Србије не производе правно дејство, осим ако посебним прописом није предвиђено другачије.

Члан 167.

(1) Пре него што приступи састављању исправе, јавни бележник утврђује идентитет учесника и његову пословну способност, а ако исправу саставља заступник, онда и његово овлашћење за заступање.

(2) Поступање јавног бележника приликом утврђивања овлашћења за заступање ближе се уређује Јавнобележничким пословником.

(3) Ако заступник не може да докаже своје овлашћење за заступање, јавни бележник одбија да предузме тражену службену радњу.

Члан 168.

(1) Јавни бележник утврђује идентитет учесника увидом у његову личну карту, путну исправу, возачку дозволу или други службени документ са фотографијом, а ако то није могуће, саслушањем два сведока идентитета.

(2) Јавни бележник утврђује идентитет заступника на исти начин као и идентитет учесника.

(3) Поступање јавног бележника приликом утврђивања идентитета ближе се уређује Јавнобележничким пословником.

Члан 169.

(1) Сведок идентитета може бити свако пунолетно лице које је способно да јавном бележнику пружи потребне податке о идентитету учесника.

(2) Идентитет сведока идентитета јавни бележник утврђује увидом у његову личну карту, путну исправу, возачку дозволу или други службени документ са фотографијом.

Члан 170.

(1) Ако учесник не може да докаже свој идентитет на начин предвиђен законом, јавни бележник одбија да сачини исправу.

(2) Јавни бележник одбија да сачини исправу и ако након увида у поднети службени документ, односно након саслушања сведока идентитета није стекао уверење да је учесник лице за које се издаје.

Члан 171.

(1) Учесник може упознати јавног бележника са садржином правног посла, изјаве воље и друге правне радње о којој жели да сачини исправу на било који начин (на пример: усмено, писмено или електронском поштом).

(2) Јавни бележник је дужан да изјаву учесника верно унесе у исправу, по могућности његовим речима, пазећи при томе да учесникова воља буде јасно изражена.

(3) Исправа се пише у складу с прописима који уређују форму јавнобележничког записа.

Члан 172.

(1) Јавни бележник испитује да ли је учесникова воља слободна и озбиљна и да ли је правни посао о коме се саставља исправа у складу с принудним прописима, јавним поретком и добрим обичајима.

(2) Ако утврди да учесникова воља није озбиљна нити слободна, односно да је правни посао о коме учесник жели да сачини исправу у супротности с принудним прописима, јавним поретком и добрим обичајима, јавни бележник одбија да састави исправу.

(3) Ако утврди да је правни посао о коме учесник жели да сачини исправу релативно ништав или да садржи нејасне, неразумљиве или двосмислене одредбе које би могле да створе повод за спорове, јавни бележник је дужан да учесника на то упозори.

(4) Ако учесник остане при својој изјави и после упозорења, у исправу се уноси упозорење јавног бележника, а ако се учесник противи уношењу упозорења, јавни бележник одбија да састави исправу.

Члан 173.

(1) Исправа мора бити прочитана учеснику у присуству јавног бележника.

(2) Пошто се учеснику прочита исправа, он усмено изјављује да је његова воља у свему верно унета и потписује се (признавање исправе).

(3) Учесник може захтевати да лично прочита исправу пре него што је призна и потпише.

(4) На самој исправи, непосредно изнад дела где се потписују учесник и други субјекти у поступку, јавни бележник уноси напомену да су обављене све прописане радње.

Члан 174.

(1) Учеснику који није у стању да говори исправа мора бити прочитана у присуству јавног бележника и једног позваног сведока.

(2) Пошто је учеснику који није у стању да говори прочитана исправа, он је признаје исправу тако што климањем главом или неки други несумњив начин даје потврдан одговор на питање јавног бележника да ли је његова воља у свему верно унета и потписује је.

Члан 175.

(1) Учесник који није у стању да чује мора лично прочитати исправу у присуству јавног бележника и једног позваног сведока.

(2) Пошто прочита исправу, учесник је признаје и потписује.

Члан 176.

(1) Ако учесник услед слабовидости, непимености или неког другог разлога није у стању да чита или пише, исправа му мора бити прочитана у присуству јавног бележника и два позвана сведока.

(2) Пошто је учеснику који није у стању да чита и пише прочитана исправа, он је признаје и потписује.

Члан 177.

(1) Ако учесник не зна језик који је у службеној употреби, исправа му мора бити прочитана преко судског преводиоца у присуству јавног бележника и два позвана сведока која уз службени језик знају и језик учесника.

(2) Идентитет судског преводиоца којег не познаје лично и по имену јавни бележник утврђује увидом у његову личну карту, путну исправу, возачку дозволу или други службени документ с фотографијом.

(3) Судски преводилац својим потписом и печатом на исправи потврђује да је учеснику верно пренео садржину исправе и све одговоре и објашњења јавног бележника.

(4) Поступање јавног бележника приликом утврђивања овлашћења судског преводиоца ближе се уређује Јавнобележничким пословником.

Члан 178.

(1) Учеснику који није у стању да чује, а услед слабовидости, неписмености или неког другог разлога не може ни да чита, исправа мора бити прочитана преко тумача, у присуству јавног бележника и два позвана сведока.

(2) Позвани сведоци могу бити само она лица која знају језик на којем је састављена исправа и која могу да се споразумеју са учесником.

(3) Идентитет тумача којег не познаје лично и по имену јавни бележник утврђује увидом у његову личну карту, путну исправу, возачку дозволу или други службени документ с фотографијом.

(3) Тумач својим потписом и печатом на исправи потврђује да је учеснику верно пренео садржину исправе и све одговоре и објашњења јавног бележника.

(4) Поступање јавног бележника приликом утврђивања овлашћења тумача ближе се уређује Јавнобележничким пословником.

Члан 179.

(1) Учесник који није у стању да се потпише ставља на исправу отисак кажипрста десне руке.

(2) Учесник који нема кажипрст десне руке ставља на исправу отисак првог од прстују десне руке који има, и то следећим редоследом: средњи прст, прстењак, мали прст и палац, а ако нема десну шаку онда на исправу ставља отисак једног од прстију леве руке по истом редоследу.

(3) Ако учесник није у стању да стави отисак прста, њега потписује један од позваних сведока.

(4) Јавни бележник уписује у исправу напомену о томе како је учесник потписао исправу.

Члан 180.

(1) Карте, скице, планови, технички цртежи, узорци и слични прилози које садржи исправа дају се учеснику да их лично прегледа.

(2) На самој исправи, непосредно изнад места на којем се потписују учесници и други субјекти у поступку, јавни бележник уноси напомену да је учесник прегледао прилоге.

(3) Учеснику који није у стању да види, садржина прилога мора бити описана у присуству јавног бележника и два позвана сведока.

Члан 181.

(1) Ако правни посао о коме се саставља исправа упућује на другу исправу која је састављена, односно потврђена пред судом или јавним бележником, исправа на коју је упућено не чита се учеснику који је изјавио да му је њена садржина позната.

(2) На самој исправи, непосредно изнад места на којем се потписују учесници и други субјекти у поступку, јавни бележник уноси напомену да је учесник изјавио да му је позната садржина исправе на коју је упућено.

(3) На исти начин се поступа када правни посао упућује на законе и друге правне прописе, судске одлуке и друге појединачне акте државних органа или организација којима је поверено вршење јавних овлашћења.

Члан 182.

(1) Идентитет позваног сведока јавни бележник утврђује увидом у његову личну карту, путну исправу, возачку дозволу или други важећи службени документ с фотографијом.

(2) Позвани сведок мора бити пунолетан, потпуно пословно способан, писмен и мора знати језик на којем се саставља исправа.

(3) Позвани сведок не може бити лице:

- које ради у јавнобележничкој канцеларији или које је у служби код јавног бележника;

- које је јавном бележнику, односно учеснику крвни сродник у правој линији, побочни сродник закључно са четвртим степеном сродства, тазбински сродник закључно с другим степеном сродства, сродник по усвојењу, супружник, бивши супружник, ванбрачни партнер, бивши ванбрачни партнер, старалац, бивши старалац, штићеник или бивши штићеник;

- које је заступник, односно одговорно лице у правном лицу на чији правни положај непосредно или посредно може утицати правни посао о којем се саставља исправа;

- на чији правни положај непосредно или посредно може утицати правни посао о којем се саставља исправа.

(4) Позвани сведок својеручним потписом на исправи потврђује како су обављене радње којима је присуствовао.

3. Посебна правила за тестамент

Члан 183.

(1) Исправу о тестаменту може сачинити судија по казивању завештаоца (судски тестамент).

(2) На састављање судског тестаamenta сходно се примењују правила овог закона о састављању исправа уколико није прописано другачије овим законом или посебним законом којим се уређује наслеђивање.

(3) За састављање судског тестаamenta месно је надлежан сваки стварно надлежан суд.

(4) Судски тестамент се саставља у суду, а ван суда ако завешталац није способан да дође у суд или ако за то постоје други оправдани разлози.

(5) Јавни бележник приликом састављања јавнобележничког записа о тестаменту, односно судија приликом састављања судског тестаamenta дужан је да поучи завештаоца о прописима којима се уређује право на нужни део.

4. Потврђивање исправе

Члан 184.

(1) За потврђивање садржине исправе (солемнизација) надлежан је јавни бележник.

(2) Законом се може предвидети да се садржина појединих приватних исправа потврђује у суду.

(3) Јавни бележник је надлежан за потврђивање исправа за које је посебним законима који су донети пре почетка примене овог закона одређено да се потврђују у суду.

Члан 185.

(1) Потврђивање исправе врши се према одредбама закона којим се уређује јавнобележничка делатност.

(2) На поступак потврђивања исправе сходно се примењују одредбе овог закона о састављању исправа.”

Члан 47.

У члану 187. став 2. речи: „одредби става 2. члана 167. овог закона” замењују се речима: „одредбама овог закона којима се уређује утврђивање идентитета учесника у поступку састављања исправе.”

Члан 48.

У члану 196. став 1. мења се и гласи:

„(1) О предлогу за поништење исправе коју је издао државни и други орган, односно организација или лице којем је поверено вршење јавних овлашћења, одлучује надлежни суд на чијем се подручју налази седиште издаваоца исправе.”

Члан 49.

У члану 201. став 1. речи: „„Службеном гласнику СРС”, а по потреби и у „Службеном листу СФРЈ”” замењују се речима: „„Службеном гласнику Републике Србије””.

У ставу 2. речи: „„Службеном гласнику СРС”, односно у „Службеном листу СФРЈ”” замењују се речима: „„Службеном гласнику Републике Србије””.

Члан 50.

У члану 217. став 1. речи: „Службе друштвеног књиговодства, односно” бришу се.

Члан 51.

У члану 222. речи: „друштвена својина” замењују се речима: „државна својина”, а речи: „друштвено-политичкој заједници” замењују се речима: „јединици локалне самоуправе”.

Члан 52.

У члану 223. речи: „друштвена својина” замењују се речима: „државна својина”, речи: „друштвено-политичку заједницу” замењују се речима: „јединицу локалне самоуправе”, а речи: „друштвено-политичке заједнице” замењују се речима: „јединице локалне самоуправе”.

Члан 53.

Поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС”, бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС”, бр. 46/95 – др. закон, 18/05 – др. закон и 85/12).

Ако је у поступку који је започет пре ступања на снагу овог закона укинута решење којим се окончава поступак и предмет упућен на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона.

Члан 54.

Поступци за лишење пословне способности, поступци за задржавање у здравственој организацији која обавља делатност у области неуропсихијатрије, односно поступци за продужење родитељског права који су започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама овог закона.

Члан 55.

За лица која су по досадашњим прописима лишена пословне способности суд по службеној дужности спроводи поступак у коме ће испитати да ли и даље постоје разлози за лишење пословне способности.

Поступак из става 1. овог члана спроводи се по одредбама чл. 14. и 15. став 1. овог закона.

За лица која су лишена пословне способности две године пре ступања на снагу овог закона, суд је дужан да поступак из става 1. овог члана спроведе у року од три године од правноснажности решења о лишењу пословне способности, а за лица која су раније лишена пословне способности, поступак из става 1. овог члана суд је дужан да спроведе најкасније у року од годину дана од ступања на снагу овог закона.

Одредбе ст. 1. до 3. овог члана примењују се и у поступку према лицима над којима је продужено родитељско право, према прописима који су важили пре ступања на снагу овог закона.

Члан 56.

Суд може поверити јавном бележнику спровођење само оних поступака који су започети после дана почетка примене Закона о јавном бележничтву („Службени гласник РС”, бр. 31/11, 85/12 и 19/13).

У поступцима који су започети пре почетка примене Закона о јавном бележничтву („Службени гласник РС”, бр. 31/11, 85/12 и 19/13), суд може јавном бележнику поверити предузимање појединих радњи у поступку.

Ако је у поступку који је спроведен пред судом укинута решење којим се окончава поступак и предмет упућен на поновно суђење, спровођење поновног поступка не може се поверити јавном бележнику.

Члан 57.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе чл. 72. до 81, члан 98. став 2. и члан 99. Закона о јавном бележничтву („Службени гласник РС”, бр. 31/11, 85/12 и 19/13).

Члан 58.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим чл. 7, 26, 27, 29, 34, 35, 37, 41. и 46. који ступају на снагу

даном почетка примене Закона о јавном бележништву („Службени гласник Републике Србије”, бр. 31/11, 85/12 и 19/13).

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ВАНПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Члан 1.

(1) Овим законом одређују се правила по којима ~~редовни~~ судови поступају и одлучују о личним, породичним, имовинским и другим правним стварима које се по овоме или другом закону решавају у ванпарничном поступку.

(2) Одредбе овог закона примењују се и у другим правним стварима из надлежности ~~редовних~~ судова за које законом није изричито одређено да се решавају у ванпарничном поступку, ако се не односе на заштиту повређеног или угроженог права нити се због учесника у поступку могу применити одредбе Закона о парничном поступку.

Члан 3.

(1) Учесник у ванпарничном поступку је лице које је поступак покренуло, лице о чијим се правима или правним интересима одлучује у поступку, као и органи који учествују у поступку на основу законског овлашћења да поступак покреће, без обзира да ли је поступак покренуо или је касније ступио у поступак.

(2) Предлагач у смислу овог закона је лице, односно орган по чијем предлогу је поступак покренут, а противник предлагача је лице према коме се право или правни интерес предлагача остварује.

(3) Својство учесника у поступку, с правним дејством у одређеној правној ствари, суд може изузетно признати и оним облицима удруживања који немају својство правног лица и за која није посебним прописима одређено да могу бити учесници у ванпарничном поступку ако испуњавају услове ~~из члана 77. став 3. ПРЕДВИЂЕНЕ ОДРЕДБАМА~~ Закона о парничном поступку, и ако се предмет ванпарничне ствари непосредно на њих односи.

Члан 6.

У ванпарничном поступку суд може поставити привременог заступника сваком учеснику у поступку кад за то постоје услови ~~из члана 84. ПРЕДВИЂЕНИ ОДРЕДБАМА~~ Закона о парничном поступку.

Члан 16.

(1) До доношења одлуке о главној ствари суд ће посебном одлуком обуставити ванпарнични поступак, ако утврди да би поступак требало спровести по правилима парничног поступка. Поступак ће се по правноснажности те одлуке спровести по правилима парничног поступка пред надлежним судом.

(2) Радње које је спровео ванпарнични суд (увиђај, вештачење, саслушање сведока и др.) поново ће се извести, ако је при њиховом ранијем извођењу учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка (~~члан 354 Закона о парничном поступку~~).

Члан 17.

(1) У ванпарничном поступку у првом степену поступа судија појединац, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

(2) У стамбеним стварима у којима се решава о станарском праву или о појединим овлашћењима која чине садржину станарског права првостепени суд одлучује у већу састављеном од једног судије и двојице судија поротника.

(3) Поједине радње у поступку може да преузима ~~стручни сарадник~~ СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК у суду кад је то овим или другим законом одређено. Записник о тим радњама потписују ~~стручни сарадник~~ СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК и записничар који је саставио записник.

Члан 28.

(1) О трошковима поступка у статусним стварима суд одлучује слободно, водећи рачуна о околностима случаја и о исходу поступка, с тим што се у погледу трошкова поступка који су проузроковани учешћем органа старатељства у поступку примењују одредбе члана 162. Закона о парничном поступку ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ О ТРОШКОВИМА ПОСТУПКА У КОМЕ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ УЧЕСТВУЈЕ КАО СТРАНКА.

(2) У ванпарничним стварима које се односе на имовинска права учесника, учесници сnose трошкове на једнаке делове, али ако постоји знатна разлика у погледу њиховог удела у имовинском праву о коме се одлучује суд ће према сразмери тог удела одредити колики ће део трошкова сносити сваки од учесника.

(3) У ванпарничним стварима из става 2 овог члана суд може одлучити да све трошкове поступка сноси учесник у чијем интересу се поступак води, односно учесник који је искључиво својим понашањем дао повод за покретање поступка.

ЧЛАН 30А

(1) СУД МОЖЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ПОВЕРИТИ СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ЗА КОЛИ ЈЕ ПО ЗАКОНУ НАДЛЕЖАН ИЛИ ПРЕДУЗИМАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ВАНПАРНИЧНИХ РАДЊИ ПОД УСЛОВИМА КОЈИ СУ ПРЕДВИЂЕНИ ОВИМ ЗАКОНОМ.

(2) СУД НЕ МОЖЕ ПОВЕРИТИ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПАКА У СТАТУСНИМ И ПОРОДИЧНИМ СТВАРИМА, СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ НАКНАДЕ ЗА ЕКСПРОПРИСАНУ НЕПОКРЕТНОСТ, ВОЂЕЊЕ ЈАВНИХ КЊИГА И РЕГИСТАРА ЗА КОЈЕ ЈЕ ЗАКОНОМ ПРЕДВИЂЕНО ДА ИХ ВОДИ СУД, САСТАВЉАЊЕ ИСПРАВА ЗА КОЈЕ ЈЕ ОВИМ ИЛИ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ ПРЕДВИЂЕНА ИСКЉУЧИВА НАДЛЕЖНОСТ СУДА И СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ЗА РАСПРАВЉАЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ КАДА ЈЕ ЗА НАСЛЕЂИВАЊЕ МЕРОДАВНО ПРАВО СТРАНЕ ДРЖАВЕ.

ЧЛАН 30Б

(1) РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ПОВЕРАВА СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ИЛИ ПРЕДУЗИМАЊЕ ПОЈЕДИНЕ ПРОЦЕСНЕ РАДЊЕ ДОНОСИ СУДИЈА КОЈЕМ ЈЕ ДОДЕЉЕН ПРЕДМЕТ.

(2) ПРОТИВ РЕШЕЊА КОЈИМ СЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ПОВЕРАВА СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ИЛИ ПРЕДУЗИМАЊЕ ПОЈЕДИНЕ ПРОЦЕСНЕ РАДЊЕ НИЈЕ ДОЗВОЉЕНА ЖАЛБА.

ЧЛАН 30В

(1) РЕШЕЊЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА КОЈЕМ СЕ УПУЋУЈЕ ПОВЕРЕНИ ПРЕДМЕТ ДОНОСИ ПРЕДСЕДНИК СУДА, КОЈИ ЈЕ ПО ЗАКОНУ НАДЛЕЖАН ДА СПРОВЕДЕ ПОСТУПАК, ОДНОСНО ДА ПРЕДУЗМЕ ПОЈЕДИНУ ПРОЦЕСНУ РАДЊУ.

(2) ПРЕДМЕТ СЕ МОЖЕ УПУТИТИ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ЧИЈЕ СЕ СЛУЖБЕНО СЕДИШТЕ НАЛАЗИ НА ПОДРУЧЈУ ТОГ СУДА.

(3) АКО НА ПОДРУЧЈУ СУДА СЛУЖБЕНО СЕДИШТЕ ИМА ВИШЕ ЈАВНИХ БЕЛЕЖНИКА, СУД ЈЕ ДУЖАН ДА ИМ ПРЕДМЕТЕ ДОДЕЉУЈЕ РАВНОМЕРНО, ПРЕМА АЗБУЧНОМ РЕДУ ЊИХОВИХ ПРЕЗИМЕНА.

(4) АКО ЈЕ НЕКИ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ПРОМЕНИО ПРЕЗИМЕ ИЛИ АКО ЈЕ ПРИНЦИП АЗБУЧНОГ РЕДА НАРУШЕН ЗАТО ШТО ЈЕ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ОПРАВДАНО ОДБИО ДА ПРИХВАТИ ПОВЕРЕНИ ПОСАО, ПРВИ СЛЕДЕЋИ ПРЕДМЕТ ПОВЕРАВА СЕ ОНОМ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ КОЈЕМ ЈЕ ДОДЕЉЕНО НАЈМАЊЕ ПРЕДМЕТА.

ЧЛАН 30Г

(1) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ПРИХВАТИ ПОСАО КОЈИ МУ ЈЕ ПОВЕРЕН.

(2) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК МОЖЕ ОДБИТИ ДА СПРОВЕДЕ ПОСТУПАК КОЈИ МУ ЈЕ ПОВЕРЕН, ОДНОСНО ДА ПРЕДУЗМЕ ПРОЦЕСНУ РАДЊУ КОЈА МУ ЈЕ ПОВЕРЕНА КАДА ПОСТОЈИ РАЗЛОГ ЗА ЊЕГОВО ИСКЉУЧЕЊЕ, ОДНОСНО ИЗУЗЕЊЕ ИЛИ НЕКА ДРУГА ОКОЛНОСТ КОЈА ГА ОБЈЕКТИВНО СПРЕЧАВА ДА ПРИХВАТИ ПОВЕРЕНИ ПОСАО.

(3) О ОПРАВДАНОСТИ РАЗЛОГА ЗА ОДБИЈАЊЕ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА ОДЛУЧУЈЕ СУД КОЈИ ЈЕ ДОНЕО РЕШЕЊЕ О ПОВЕРАВАЊУ ПОСЛА.

(4) АКО СУД ПРОЦЕНИ ДА ПОСТОЈИ ОПРАВДАН РАЗЛОГ ЗА ОДБИЈАЊЕ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА, НАРЕЂУЈЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ДА ВРАТИ СПИСЕ ПРЕДМЕТА КОЈИ МУ ЈЕ ПОВЕРЕН У РОКУ ОД СЕДАМ ДАНА.

ЧЛАН 30Д

(1) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ПОСТУПА ПО ПРАВИЛИМА КОЈА ВАЖЕ ЗА ПОСТУПАК КОЈИ МУ ЈЕ ПОВЕРЕН.

(2) ПОСТОЈАЊЕ РАЗЛОГА ЗА ИСКЉУЧЕЊЕ, ОДНОСНО ИЗУЗЕЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ЊЕГОВА ДУЖНОСТ ДА ЧУВА СЛУЖБЕНУ ТАЈНУ ЦЕНЕ СЕ ПРЕМА ПРАВИЛИМА ПОСТУПКА ЧИЈЕ СПРОВОЂЕЊЕ МУ ЈЕ ПОВЕРЕНО.

(3) ПРИЛИКОМ СПРОВОЂЕЊА ПОСТУПКА, ОДНОСНО ПРОЦЕСНЕ РАДЊЕ КОЈА МУ ЈЕ ПОВЕРЕНА ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ОВЛАШЋЕН ДА ПРИБАВЉА ПОТРЕБНЕ ПОДАТКЕ И ИСПРАВЕ ОД ДРУГИХ НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА, А ПОДНЕСИ КОЈИМА ТО ТРАЖИ ОСЛОБОЂЕНИ СУ ПЛАЋАЊА ТАКСА.

ЧЛАН 30Ђ

(1) РЕШЕЊЕМ КОЈИМ ПОВЕРАВА ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ИЛИ ПРЕДУЗИМАЊЕ ПРОЦЕСНЕ РАДЊЕ СУД ОДРЕЂУЈЕ РОК У КОЈЕМ МОРА ОБАВИТИ ПОВЕРЕНИ ПОСАО.

(2) АКО ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НЕ МОЖЕ ДА ОБАВИ ПОВЕРЕН ПОСАО У ОСТАВЉЕНОМ РОКУ ДУЖАН ЈЕ ДА О ТОМЕ БЕЗ ОДЛАГАЊА ОБАВЕСТИ СУД И УЧЕСНИКЕ.

(3) ОБАВЕШТЕЊЕ МОРА ДА САДРЖИ РАЗЛОГЕ ЗБОГ КОЈИХ ПОВЕРЕНИ ПОСАО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОБАВИ У ОСТАВЉЕНОМ РОКУ.

(4) ПОШТО ПРИМИ ОБАВЕШТЕЊЕ, СУД ДОНОСИ ОДЛУКУ ДА ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ОСТАВИ НАКНАДНИ РОК ЗА ОБАВЉАЊЕ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА, ДА ПОСАО ПОВЕРИ ДРУГОМ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ИЛИ ДА САМ СПРОВЕДЕ ПОСТУПАК, ОДНОСНО ПОЈЕДИНУ ПРОЦЕСНУ РАДЊУ.

ЧЛАН 30Е

(1) СУД КОЈИ ЈЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ПОВЕРИО СПРОВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ИЛИ ПРЕДУЗИМАЊЕ ПОЈЕДИНЕ ПРОЦЕСНЕ РАДЊЕ ВРШИ НАДЗОР НАД ЊЕГОВИМ РАДОМ.

(2) НА ЗАХТЕВ СУДА КОЈИ МУ ЈЕ ПОВЕРИО ПОСАО ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА МУ ПРЕДА НА УВИД СВЕ СПИСЕ ПРЕДМЕТА И ПОДНЕСЕ ПИСМЕНИ ИЗВЕШТАЈ О СВОМ РАДУ.

ЧЛАН 30Ж

(1) СУД ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ОДУЗИМАЊУ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ КОЈИ РАДИ НА ШТЕТУ СТРАНАКА, СТВАРА ИМ СУВИШНЕ ТРОШКОВЕ, НЕОПРАВДАНО ОДУГОВЛАЧИ ПОСТУПАК ИЛИ КАДА ТО НАЛАЖУ ДРУГИ ОПРАВДАНИ РАЗЛОЗИ.

(2) ПРОТИВ РЕШЕЊА О ОДУЗИМАЊУ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА НИЈЕ ДОЗВОЉЕНА ЖАЛБА.

(3) РЕШЕЊЕМ О ОДУЗИМАЊУ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА СУД НАРЕЂУЈЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ДА ПРЕКИНЕ СВАКИ РАД НА ПРЕДМЕТУ И ДА МУ ДОСТАВИ СВЕ СПИСЕ ПРЕДМЕТА.

(4) РЕШЕЊЕ О ОДУЗИМАЊУ ПОВЕРЕНОГ ПОСЛА СУД ДОСТАВЉА: ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ, УЧЕСНИЦИМА У ПОСТУПКУ, ДИСЦИПЛИНСКОМ ТУЖИОЦУ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКЕ КОМОРЕ И МИНИСТРУ НАДЛЕЖНОМ ЗА ПОСЛОВЕ ПРАВОСУЂА.

ЧЛАН 30З

РЕШЕЊЕ КОЈЕ ЈЕ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ДОНЕО КАО ПОВЕРЕНИК СУДА МОЖЕ СЕ НАПАДАТИ ПРАВНИМ ЛЕКОВИМА ПОД ИСТИМ УСЛОВИМА И ПО ИСТИМ ПРАВИЛИМА КАО ДА ГА ЈЕ ДОНЕО СУД.

ЧЛАН 30И

(1) НАКНАДУ ТРОШКОВА И НАГРАДУ ЗА РАД ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ КАО ПОВЕРЕНИКУ СУДА ОДРЕЂУЈЕ И ИСПЛАЂУЈЕ СУД ПРЕМА ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОЈ ТАРИФИ.

(2) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НЕ СМЕ ДА СЕ СПОРАЗУМЕВА СА УЧЕСНИЦИМА О НАКНАДИ ТРОШКОВА И НАГРАДИ ЗА СВОЈ РАД, НИТИ СМЕ ОД ЊИХ НАПЛАЋИВАТИ НАКНАДУ ТРОШКОВА И НАКНАДУ ЗА СВОЈ РАД.

(3) О НАПЛАТИ ТАКСА, ПРЕДУЈМЉИВАЊУ И НАПЛАТИ ТРОШКОВА ПОСТУПКА, КАО И О ОСЛОБАЂАЊУ УЧЕСНИКА У ПОСТУПКУ ОД ТРОШКОВА ПОСТУПКА ОДЛУЧУЈЕ СЕ ПРЕМА ПРАВИЛИМА ПОСТУПКА ЧИЈЕ ЈЕ СПРОВОЂЕЊЕ ПОВЕРЕНО ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ.

Члан 31.

~~(1) У овом поступку суд испитује да ли је пунолетно лице према степену способности за нормално расуђивање у стању да се само брине о својим правима и интересима и одлучује о потпуном или делимичном лишењу пословне способности кад утврди да за то постоје законом одређени разлози, као и о враћању потпуне или делимичне пословне способности кад престану разлози за лишење, односно ограничење пословне способности.~~

(1) У ОВОМ ПОСТУПКУ СУД ИСПИТУЈЕ ДА ЛИ СУ СЕ СТЕКЛИ ЗАКОНСКИ УСЛОВИ ЗА ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ПУНОЛЕТНОГ ЛИЦА, ОДЛУЧУЈЕ О МЕРИ ЛИШЕЊА ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, ОДРЕЂУЈЕ ВРЕМЕ ЗА КОЈЕ ЋЕ СЕ ПРОВЕРИТИ ДА ЛИ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА ДАЉЕ ТРАЈАЊЕ ИЗРЕЧЕНЕ МЕРЕ И ОДЛУЧУЈЕ О ВРАЋАЊУ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ КАДА ПРЕСТАНУ РАЗЛОЗИ ЗА ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(2) Поступак за лишење, као и поступак за враћање пословне способности хитан је.

Члан 32.

~~(1) Поступак за лишење пословне способности суд покреће и води по службеној дужности, као и по предлогу органа старатељства, брачног друга, детета или родитеља лица код кога су се стекли законски услови за лишење, односно ограничење пословне способности.~~

(1) ПОСТУПАК ЗА ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ СУД ПОКРЕЋЕ ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, КАО И НА ПРЕДЛОГ ОРГАНА СТАРАТЕЉСТВА, СУПРУЖНИКА, ВАНБРАЧНОГ ПАРТНЕРА, ДЕТЕТА ИЛИ РОДИТЕЉА ЛИЦА КОЈЕ ТРЕБА ЛИШИТИ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(2) Поступак се покреће и по предлогу деде, бабе, брата, сестре, као и унука, ако са тим лицем живе у породичној заједници.

(3) Предлог за покретање поступка може да стави и само лице које треба лишити пословне способности, ако може да схвати значење и правне последице свог предлога.

Члан 36.

~~(1) Суд ће лично саслушати лице према коме се поступак води, а ако се исто налази у здравственој организацији, саслушаће се по правилу у тој организацији, где ће се одржати и рочиште.~~

(1) СУД ЋЕ ЛИЧНО САСЛУШАТИ ЛИЦЕ ПРЕМА КОМЕ СЕ ПОСТУПАК ВОДИ, А АКО СЕ ИСТО НАЛАЗИ У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ, САСЛУШАЋЕ СЕ ОБАВЕЗНО У ТОЈ УСТАНОВИ, ГДЕ ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ И РОЧИШТЕ.

(2) СУД УВАЖАВА МИШЉЕЊЕ И СТАВОВЕ ЛИЦА ПРЕМА КОМЕ СЕ ПОСТУПАК ВОДИ, У МЕРИ У КОЈОЈ ЈЕ ТО МОГУЋЕ С ОБЗИРОМ НА СТАЊЕ ЊЕГОВОГ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА.

~~(2)~~(3) Суд може одустати од саслушања лица према коме се поступак води, само ако би то могло да буде штетно по његово здравље или ако саслушање уопште није могуће с обзиром на душевно или физичко стање тог лица.

Члан 37.

Суд је дужан да саслуша стараоца, односно привременог заступника, предлагача и друга лица која могу да дају потребна обавештења о животу и о понашању лица према коме се поступак води и о другим важним околностима. По потреби, суд ће податке о тим чињеницама прибавити од органа друштвено-политичке заједнице, самоуправних организација и заједница правних и других лица, која тим подацима располажу.

Члан 38.

(1) Лице према коме се поступак за лишење пословне способности води мора бити прегледано од најмање два лекара одговарајуће специјалности, који ће дати налаз и мишљење о ~~душевном стању~~ СТАЊУ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА и способности тог лица за расуђивање.

(2) Вештачење се врши у присуству судије, сем када се обавља у стационарној здравственој организацији УСТАНОВИ.

~~(3) Суд може решењем одредити да лице према коме се води поступак, привремено али најдуже за три месеца, буде смештено у одговарајућу здравствену организацију, ако је то по мишљењу лекара неопходно да се утврди његово душевно стање, осим ако би тиме могле наступити штетне последице по његово здравље.~~

(3) СУД МОЖЕ РЕШЕЊЕМ ОДРЕДИТИ ДА ЛИЦЕ ПРЕМА КОМЕ СЕ ВОДИ ПОСТУПАК, ПРИВРЕМENO АЛИ НАЈДУЖЕ ЗА 30 ДАНА, БУДЕ СМЕШТЕНО У ОДГОВАРАЈУЋУ ЗДРАВСТВЕНУ УСТАНОВУ, АКО ЈЕ ТО ПО МИШЉЕЊУ ЛЕКАРА НЕОПХОДНО ДА СЕ УТВРДИ СТАЊЕ ЊЕГОВОГ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА, ОСИМ АКО БИ ТИМЕ МОГЛЕ НАСТУПИТИ ШТЕТНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ПО ЊЕГОВО ЗДРАВЉЕ.

Члан 39.

(1) Против решења о смештају у здравствену организацију УСТАНОВУ могу изјавити жалбу лице према коме се поступак води и његов стараоца, односно привремени заступник у року од три дана од достављања преписа решења.

(2) Лице према коме се поступак води може изјавити жалбу без обзира на ~~евоје душевно стање~~ СТАЊЕ СВОГ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА.

(3) Жалба ~~не задржава~~ ЗАДРЖАВА извршење решења, ако суд из оправданих разлога, другачије не одлучи.

(4) Суд ће жалбу са списима без одлагања доставити другостепеном суду, који је дужан одлучити у року од три дана од дана пријема жалбе.

Члан 40.

(1) Кад нађе да постоје услови за лишење пословне способности, суд ће лице према коме се поступак води лишити пословне способности потпуно или делимично.

~~(2) У решењу којим се лице делимично лишава пословне способности, суд може на основу резултата медицинског вештачења одредити врсту послова које то лице може предузимати самостално поред послова на које је законом овлашћено.~~

(2) У РЕШЕЊУ КОЈИМ ЈЕ ОДЛУЧИО О ЛИШЕЊУ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ СУД ОДРЕЂУЈЕ РОК У КОМЕ ЋЕ СЕ ПРОВЕРИТИ ДА ЛИ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА ДАЉЕ ТРАЈАЊЕ ИЗРЕЧЕНЕ МЕРЕ, А КОЈИ НЕ МОЖЕ БИТИ ДУЖИ ОД ТРИ ГОДИНЕ.

~~(3) Против решења о лишењу пословне способности, лице које је лишено пословне способности може изјавити жалбу без обзира на своје душевно стање.~~

(3) У РЕШЕЊУ КОЈИМ СЕ ЛИЦЕ ДЕЛИМИЧНО ЛИШАВА ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, СУД ЈЕ ДУЖАН ДА НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА МЕДИЦИНСКОГ ВЕШТАЧЕЊА ОДРЕДИ ВРСТУ ПОСЛОВА КОЈЕ ТО ЛИЦЕ МОЖЕ САМОСТАЛНО ПРЕДУЗИМАТИ ПОРЕД ПОСЛОВА НА КОЈЕ ЈЕ ЗАКОНОМ ОВЛАШЋЕНО.

ЧЛАН 40А

(1) ПРОТИВ РЕШЕЊА О ЛИШЕЊУ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ МОЖЕ ИЗЈАВИТИ ЖАЛБУ БЕЗ ОБЗИРА НА СТАЊЕ СВОГ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА КАДА МУ ЈЕ РЕШЕЊЕ ДОСТАВЉЕНО.

(2) ДРУГОСТЕПЕНИ СУД ЈЕ ДУЖАН ДА О ЖАЛБИ ОДЛУЧИ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА КАДА МУ ЈЕ ЖАЛБА ДОСТАВЉЕНА.

Члан 41.

(1) Суд може одложити доношење решења о делимичном лишењу пословне способности због злоупотребе алкохола или других опојних средстава, ако се основано може очекивати да ће се лице, према коме се води поступак, уздржати од злоупотребе алкохола или других опојних средстава.

(2) Суд ће одложити доношење решења из става 1 овог члана ако се то лице по својој иницијативи или по предлогу суда подвргне лечењу у одређеној здравственој организацији УСТАНОВИ.

(3) Суд може да одложи доношење решења о лишењу пословне способности за време од шест до 12 месеци.

(4) Решење може да се опозове ако лице прекине лечење или буде отпуштено из здравствене организације УСТАНОВЕ због нарушавања реда.

Члан 42.

~~(1) Када престану разлози због којих је лице лишено пословне способности суд ће по службеној дужности, као и по предлогу органа старатељства и лица из члана 32 овог закона, донети решење о враћању пословне способности.~~

~~(2) Ако се после доношења решења о потпуном лишењу пословне способности лица утврди да се његово душевно стање толико поправило да је довољно и делимично лишење пословне способности, суд ће изменити раније решење и одредити делимично лишење пословне способности.~~

ЧЛАН 42.

(1) КАДА ИСТЕКНЕ ВРЕМЕ ПРОВЕРАВАЊА, СУД ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ИСПИТУЈЕ ДА ЛИ И ДАЉЕ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ЛИЦЕ ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(2) АКО УТВРДИ ДА И ДАЉЕ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ СУД ДОНОСИ РЕШЕЊЕ КОЈИМ УТВРЂУЈЕ ДА НЕ ПОСТОЈЕ УСЛОВИ ЗА ВРАЋАЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(3) У РЕШЕЊУ КОЈИМ ЈЕ УТВРДИО ДА НЕ ПОСТОЈЕ УСЛОВИ ЗА ВРАЋАЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ СУД ОДРЕЂУЈЕ РОК У КОМЕ ЋЕ СЕ ПРОВЕРИТИ ДА ЛИ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА ДАЉЕ ТРАЈАЊЕ ИЗРЕЧЕНЕ МЕРЕ, А КОЈИ НЕ МОЖЕ БИТИ ДУЖИ ОД ТРИ ГОДИНЕ.

(4) АКО УТВРДИ ДА СУ ПРЕСТАЛИ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ЛИЦЕ ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, СУД ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ВРАЋАЊУ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

ЧЛАН 42А

(1) АКО УТВРДИ ДА СЕ СТАЊЕ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА ЛИЦА ПОТПУНО ЛИШЕНОГ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ТОЛИКО ПОПРАВИЛО ДА ЈЕ ДОВОЉНО И ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, СУД ОДРЕЂУЈЕ ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(2) АКО УТВРДИ ДА СЕ СТАЊЕ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА ЛИЦА ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕНОГ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ПОГОРШАЛО ТАКО ДА СУ СЕ СТЕКЛИ ЗАКОНСКИ УСЛОВИ ЗА ПОТПУНО ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, СУД ОДРЕЂУЈЕ ПОТПУНО ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(3) СУД ЈЕ ДУЖАН ДА, У СКЛАДУ СА УТВРЂЕНИМ ПРОМЕНАМА СТАЊА МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА ЛИЦА ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕНОГ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, ПОВЕЋА, ОДНОСНО СМАЊИ ОБИМ ПОСЛОВА КОЈЕ ОНО МОЖЕ САМОСТАЛНО ДА ПРЕДУЗИМА ПОРЕД ПОСЛОВА НА КОЈЕ ЈЕ ЗАКОНОМ ОВЛАШЋЕНО.

ЧЛАН 42Б

(1) СУД ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ИЛИ НА ПРЕДЛОГ ОРГАНА СТАРАТЕЉСТВА И ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 32. ОВОГ ЗАКОНА, ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ВРАЋАЊУ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ПРЕ НЕГО ШТО ИСТЕКНЕ ВРЕМЕНА ПРОВЕРАВАЊА АКО УТВРДИ ДА ВИШЕ НЕ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ЛИЦЕ ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(2) АКО ПРЕ НЕГО ШТО ИСТЕКНЕ ВРЕМЕ ПРОВЕРАВАЊА УТВРДИ ДА СЕ СТАЊЕ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ ПОТПУНО ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ТОЛИКО ПОПРАВИЛО ДА ЈЕ ДОВОЉНО И ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ, СУД ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ИЛИ НА ПРЕДЛОГ ОРГАНА СТАРАТЕЉСТВА И ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 32. ОВОГ ЗАКОНА ОДРЕЂУЈЕ ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕЊЕ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ.

(3) АКО ПРЕ НЕГО ШТО ИСТЕКНЕ ВРЕМЕ ПРОВЕРАВАЊА УТВРДИ ДА СЕ СТАЊЕ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ ПРОМЕНИЛО, СУД ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ИЛИ НА ПРЕДЛОГ ОРГАНА СТАРАТЕЉСТВА И ЛИЦА ИЗ ЧЛАНА 32. ОВОГ ЗАКОНА ДОНОСИ РЕШЕЊЕ КОЈИМ ПОВЕЋАВА, ОДНОСНО СМАЊУЈЕ ОБИМ ПОСЛОВА КОЈЕ ЛИЦЕ ДЕЛИМИЧНО ЛИШЕНО ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ МОЖЕ САМОСТАЛНО ДА ПРЕДУЗИМА ПОРЕД ПОСЛОВА НА КОЈЕ ЈЕ ЗАКОНОМ ОВЛАШЋЕНО.

Члан 61.

(1) Ако суд оцени да су испуњене основне претпоставке за покретање поступка, издаје оглас у коме ће навести битне околности случаја, позвати нестало лице, као и сваког другог ко ма шта зна о његовом животу да то без одлагања јави суду, и указати да ће суд по истеку три месеца од објављивања огласа у ~~„Службеном листу СФРЈ”~~ „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” одлучити о предлогу.

(2) Оглас се објављује у ~~„Службеном листу СФРЈ”, „Службеном гласнику СРС”~~ „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” и на огласној табли суда, а објавиће се на уобичајен начин и у месту у коме је нестало лице имало своје последње пребивалиште, односно боравиште.

Члан 63.

(1) По протеку рока од три месеца од објављивања огласа у ~~„Службеном листу СФРЈ”~~ „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”, ако се нестали не јави и нема трага да је у животу, суд ће заказати рочиште на које ће позвати предлагача и стараоца несталог лица и извешће потребне доказе.

(2) Ако утврди да је испуњен неки од услова из члана 57. овог закона и да резултати целокупног поступка поуздано указују да нестало лице није живо, суд ће донети решење којим ће прогласити да је то лице умрло.

Члан 73.

~~(1) У овом поступку суд по службеној дужности утврђује душевно и физичко стање детета које је од значаја за његову споспособност да се само стара о својој личности, правима и интересима.~~

(1) У ОВОМ ПОСТУПКУ СУД ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ИСПИТУЈЕ ДА ЛИ СУ СЕ СТЕКЛИ ЗАКОНСКИ УСЛОВИ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ РОДИТЕЉСКОГ ПРАВА, ОДРЕЂУЈЕ ВРЕМЕ ПОСЛЕ КОЈЕГ СЕ ПРОВЕРАВА ДА ЛИ И ДАЉЕ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА ТРАЈАЊЕ ИЗРЕЧЕНЕ МЕРЕ И ОДЛУЧУЈЕ О ПРЕСТАНКУ ПРОДУЖЕНОГ РОДИТЕЉСКОГ ПРАВА.

(2) Одлука о предлогу за продужење родитељског права доноси се на основу расправе на рочишту на које се позивају: орган старатељства, дете, старалац детета и његови родитељи, без обзира да ли су они покренули поступак. Родитељи се у том поступку обавезно саслушавају, а орган старатељства дужан је да да мишљење о целисходности продужења родитељског права.

(3) Душевно стање и способност детета утврђује се на начин одређен у члану 38. овог закона.

Члан 74.

~~У поступку ради продужења родитељског права, као и у поступку по предлогу законом овлашћених лица и органа за доношење решења о престанку продуженог родитељског права, сходно се примењују одредбе Главе прве, другог дела овог закона о лишењу и враћању пословне споспособности, уколико овим или другим законом није друкчије одређено.~~

ЧЛАН 74.

ОДРЕДБЕ ОВОГ ЗАКОНА О ЛИШЕЊУ И ВРАЋАЊУ ПОСЛОВНЕ СПОСОБНОСТИ СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ НА ПОСТУПАК ЗА ПРОДУЖЕЊЕ РОДИТЕЉСКОГ ПРАВА, ПОСТУПАК КОЈИ СУД СПРОВОДИ КАДА ИСТЕКНЕ ВРЕМЕ ПРОВЕРАВАЊА, КАО И НА ПОСТУПАК ПО ПРЕДЛОГУ ЗАКОНОМ ОВЛАШЋЕНИХ ЛИЦА И ОРГАНА ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕШЕЊА О ПРЕСТАНКУ ПРОДУЖЕНОГ РОДИТЕЉСКОГ ПРАВА, УКОЛИКО ОВИМ ИЛИ ДРУГИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ДРУКЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО.

Члан 82.

(1) Кад је предлог поднело малолетно лице, суд ће на погодан начин испитати све околности које су од значаја за утврђење да ли постоји слободна воља и жеља малолетника да закључи брак, као и да ли је малолетно лице достигло телесну и душевну зрелост потребну за вршење права и дужности у браку.

(2) Суд ће прибавити мишљење здравствене организације УСТАНОВЕ, оствариће одговарајућу сарадњу са органом старатељства, саслушаће подносиоца предлога, његове родитеље или стараоца, лице са којим малолетник намерава да закључи брак, а по потреби може да изведе и друге доказе и прибави друге податке. Ако оцени да је то потребно ради утврђивања одлучних чињеница суд ће све или поједине доказе извести на рочишту. Неће се саслушати родитељ који је лишен родитељског права, а суд ће по слободној оцени одлучити да ли ће саслушати родитеља који без оправданих разлога не врши родитељско право.

(3) Суд ће, по правилу, саслушати малолетника без присуства осталих учесника.

(4) Суд је дужан да испита и лична својства, имовно стање и друге битне околности које се односе на лице са којим малолетник жели да закључи брак.

(5) По заједничком предлогу пунолетних лица, сродника по тазбини, односно усвојиоца и усвојеника, суд ће на погодан начин испитати оправданост предлога водећи рачуна о остваривању циљева брака и о заштити породице. Кад су заједнички предлог поднели усвојилац и усвојеник, суд ће претходно прибавити мишљење органа старатељства.

Члан 88.

(1) За расправљање заоставштине месно је надлежан суд на чијем је подручју оставилац у време смрти имао пребивалиште, односно боравиште (оставински суд).

(2) Ако оставилац у време смрти није имао ни пребивалиште ни боравиште на територији ~~Социјалистичке Републике Србије ван територија аутономних покрајина РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ~~, надлежан је суд на чијем се подручју налази претежни део његове заоставштине.

Члан 89.

(1) Поступак се покреће по службеној дужности чим суд сазна да је неко лице умрло или да је проглашено за умрло.

~~(2) Суд у поступку за расправљање заоставштине нази да ли наследници и легатари са наслеђеним непокретностима и средствима рада прелазе максимум одређен уставом и законом и када утврди да прелази максимум обавештава о томе надлежни орган.~~

~~(3) О околностима из става 2 овог члана суд ће од наследника узети изјаву и, по потреби, прибавити одговарајуће доказе.~~

Члан 90.

У поступку за расправљање заоставштине све изјаве и предлоге учесника, изузев изјава о одрицању од наслеђа, могу узимати на записник и стручни сарадници СУДИЈСКИ ПОМОЋНИЦИ.

Члан 92.

~~(1) Кад је неко лице умрло или је проглашено за умрло, матичар који је надлежан да изврши упис смрти у матичну књигу умрлих, дужан је да у року од 30 дана по извршеном упису достави смртовницу оставинском суду.~~

~~(2) Ако матичар није у могућности да прибави податке за састављање смртовнице, доставиће смртовницу само са оним подацима којима располаже и изнеће разлоге због којих није могао смртовницу да потпуно састави и навешће податке који би могли послужити суду за проналажење наследника имовине умрлог.~~

~~(3) Ако је неко лице умрло ван територије општине у којој је имало пребивалиште, односно боравиште, матичар ће оставинском суду доставити само извод из матичне књиге умрлих, као и податке којима располаже, а који могу послужити за састављање смртовнице.~~

ЧЛАН 92.

(1) КАД ЈЕ НЕКО ЛИЦЕ УМРЛО ИЛИ ЈЕ ПРОГЛАШЕНО ЗА УМРЛО, МАТИЧАР КОЈИ ЈЕ НАДЛЕЖАН ДА ИЗВРШИ УПИС СМРТИ У МАТИЧНУ КЊИГУ УМРЛИХ

ДУЖАН ЈЕ ДА У РОКУ ОД 30 ДАНА ПО ИЗВРШЕНОМ УПИСУ ДОСТАВИ ОСТАВИНСКОМ СУДУ ИЗВОД ИЗ МАТИЧНЕ КЊИГЕ УМРЛИХ.

(2) ПОШТО ПРИМИ ИЗВОД ИЗ МАТИЧНЕ КЊИГЕ УМРЛИХ, ОСТАВИНСКИ СУД ДОНОСИ РЕШЕЊЕ КОЈИМ ПОВЕРАВА ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ДА САСТАВИ СМРТОВНИЦУ.

(3) САСТАВЉАЊЕ СМРТОВНИЦЕ ПОВЕРАВА СЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ НА ЧИЈЕМ СЕ СЛУЖБЕНОМ ПОДРУЧЈУ НАЛАЗИЛО ПОСЛЕДЊЕ ПРЕБИВАЛИШТЕ, ОДНОСНО БОРАВИШТЕ ОСТАВИОЦА, А АКО ОСТАВИЛАЦ НИЈЕ ИМАО ПРЕБИВАЛИШТЕ, ОДНОСНО БОРАВИШТЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, САСТАВЉАЊЕ СМРТОВНИЦЕ ПОВЕРАВА СЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ НА ЧИЈЕМ СЕ СЛУЖБЕНОМ ПОДРУЧЈУ НАЛАЗИ ЗАОСТАВШТИНА ИЛИ ЊЕН ПРЕТЕЖАН ДЕО.

(4) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ПОТПУНУ СМРТОВНИЦУ ДОСТАВИ ОСТАВИНСКОМ СУДУ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА КАДА ЈЕ ПРИМИО РЕШЕЊА КОЈИМ МУ ЈЕ ПОВЕРАНО ДА САСТАВЉА СМРТОВНИЦУ.

(5) АКО ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НИЈЕ У МОГУЋНОСТИ ДА ПРИБАВИ ПОДАТКЕ ЗА САСТАВЉАЊЕ СМРТОВНИЦЕ, ОСТАВИНСКОМ СУДУ ДОСТАВЉА СМРТОВНИЦУ САМО СА ОНИМ ПОДАЦИМА КОЈИМА РАСПОЛАЖЕ, ИЗНОСИ РАЗЛОГЕ ЗБОГ КОЈИХ НИЈЕ МОГАО ДА САЧИНИ ПОТПУНУ СМРТОВНИЦУ И НАВОДИ ПОДАТКЕ КОЈИ БИ МОГЛИ ДА ПОСЛУЖЕ СУДУ ЗА ПРОНАЛАЖЕЊЕ НАСЛЕДНИКА И ИМОВИНЕ УМРЛОГ.

Члан 94.

~~(1) Ако је оставинском суду достављена непотпуна смртовница или само извод из матичне књиге умрлих, суд ће према околностима сам саставити смртовницу у суду, или ће наредити да смртовницу састави судски радник ван суда, или ће састављање смртовнице поверити матичару.~~

(1) АКО ЈЕ ОСТАВИНСКОМ СУДУ ДОСТАВЉЕНА НЕПОТПУНА СМРТОВНИЦА, СУД МОЖЕ, ПРЕМА ОКОЛНОСТИМА, ОДЛУЧИТИ ДА САМ САСТАВИ У СМРТОВНИЦУ У СУДУ ИЛИ ДА ТО УЧИНИ СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК ВАН СУДА.

(2) Суд може, кад је то целисходно, сам саставити смртовницу и кад је изводом из матичне књиге умрлих или другом јавном исправом доказана смрт неког лица или његово проглашење за умрло.

Члан 95.

(1) У смртовницу се уносе ови подаци: лично име умрлог, лично име једног од његових родитеља, занимање, датум рођења и држављанство умрлог, а за умрла лица која су била у браку и њихово презиме које су носили пре ступања у брак; дан, месец и година, место и по могућности час смрти; место у коме је умрли имао пребивалиште, односно боравиште; лично име, датум рођења, занимање, пребивалиште, односно боравиште ~~брачног~~ ~~друга~~ СУПРУЖНИКА умрлог и брачне, ванбрачне и усвојене деце; лично име, датум рођења и пребивалиште, односно боравиште осталих сродника који би могли бити позвани на наслеђе на основу закона, као и лица која су позвана на наслеђе на основу тестамент; приближна вредност непокретне имовине и посебно приближна вредност покретне имовине умрлог.

(2) По могућности, у смртовници ће се навести: место где се налази имовина коју је умрли оставио; да ли има имовине за чије држање, чување или пријављивање постоје посебни прописи; да ли има готовог новца, хартија од вредности, драгоцености, штедних књижица или неких других важних исправа; да ли је умрли оставио дугова и колико; да ли је оставио писмени тестамент или уговор о доживотном издржавању или споразум о уступању или расподели имовине за живота и где се они налазе, а ако је умрли направио усмени тестамент онда лично име, занимање и боравиште сведока пред којим је усмени тестамент сачињен.

(3) У смртовници ће се посебно нагласити да ли се очекује рођење детета умрлог и да ли његова деца и брачни друг СУПРУЖНИК имају стараоца.

(4) Ако је пре оставиоца умро његов брачни друг СУПРУЖНИК, или које његово дете, или које друго лице које би могло бити позвано на наслеђе, у смртовници ће се назначити датум и место њихове смрти.

Члан 96.

(1) Попис и процену имовине умрлог врши општински орган управе.

~~(2) Попис и процена имовине умрлог врши се по одлуци оставинског суда када се не зна за наследнике или за њихово бораиште, кад су наследници лица која услед малолетства, душевне болести или других околности нису способна делимично или нису способна потпуно да се сама старају о својим пословима, кад заоставштина треба да се преда друштвено-политичкој заједници, организацији удруженог рада или другој самоуправној организацији, односно заједници, друштвено-политичкој организацији или удружењу грађана, или у другим оправданим случајевима.~~

~~(3) Суд ће наредити да се изврши попис и процена и у случају кад то захтевају наследници, легатари или повериоци умрлог.~~

~~(4) Попис и процена извршиће се и без одлуке суда приликом састављања смртовнице ако то тражи који од наследника или легатара.~~

ЧЛАН 96.

(1) ПОПИС И ПРОЦЕНУ ИМОВИНЕ УМРЛОГ ВРШИ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ СУДА.

(2) ПРИЛИКОМ САСТАВЉАЊА СМРТОВНИЦЕ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ВРШИ ПОПИС И ПРОЦЕНУ ЗАОСТАВШТИНЕ И БЕЗ ОДЛУКЕ СУДА АКО ТО ТРАЖИ КОЈИ ОД НАСЛЕДНИКА ИЛИ ЛЕГАТАРА.

(3) СУД ДОНОСИ ОДЛУКУ О ПОПИСУ И ПРОЦЕНИ КАД ТО ЗАХТЕВАЈУ НАСЛЕДНИЦИ, ЛЕГАТАРИ ИЛИ ПОВЕРИОЦИ УМРЛОГ.

(4) СУД ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ДОНОСИ ОДЛУКУ О ПОПИСУ И ПРОЦЕНИ КАДА СЕ НЕ ЗНА ЗА НАСЛЕДНИКЕ ИЛИ ЗА ЊИХОВО БОРАВИШТЕ, КАД СУ НАСЛЕДНИЦИ ЛИЦА КОЈА УСЛЕД МАЛОЛЕТСТВА, ДУШЕВНЕ БОЛЕСТИ ИЛИ ДРУГИХ ОКОЛНОСТИ НИСУ СПОСОБНА ДА СЕ САМА СТАРАЈУ О СВОЈИМ ПОСЛОВИМА, КАД ЗАОСТАВШТИНУ ТРЕБА ДА НАСЛЕДИ РЕПУБЛИКА СРБИЈА ИЛИ У ДРУГИМ ОПРАВДАНИМ СЛУЧАЈЕВИМА.

Члан 97.

(1) Попис ће обухватити: целокупну имовину која је била у поседу умрлог у време смрти, имовину која је припадала умрлом, а која се налази код другог лица са назначењем код кога се налази та имовина и по ком основу, као и имовину коју је држао умрли, а за коју се тврди да није његова својина.

~~(2) У попису имовине забележиће се потраживања и дугови умрлог, а посебно и неплаћени доприноси друштвеној заједници.~~

Члан 98.

(1) Покретне ствари пописују се по врсти, роду, броју, мери, тежини или појединачно.

(2) Непокретности се пописују појединачно са назначењем места где се налазе, културе земљишта и земљишно-књижних података, ако су познати.

(3) КАДА СЕ ПОПИСУЈЕ НЕПОКРЕТНОСТ, ЗГРАДА ИЛИ ДЕО ЗГРАДЕ КОЈА НИЈЕ УПИСАНА У ЈАВНУ КЊИГУ, У ЗАПИСНИК О ПОПИСУ УНОСЕ СЕ ПОДАЦИ О КАТАСТАРСКОЈ ПАРЦЕЛИ НА КОЈОЈ СЕ ЗГРАДА ИЛИ ДЕО ЗГРАДЕ НАЛАЗИ И НАВОДЕ СЕ ПОДАЦИ ИЗ ИСПРАВА КОЈИМА СЕ ДОКАЗУЈЕ ВАНКЊИЖНА СВОЈИНА.

~~(3)~~ (4) Приликом пописивања имовине истовремено ће се назначити вредност појединих покретних и непокретних ствари које улазе у заоставштину.

Члан 99.

~~(1) Ако имовину није пописао и проценио надлежни орган управе, то може учинити и радник суда, кога одреди судија.~~

~~(2)~~ (1) Попис и процена врши се у присуству два пунолетна грађанина, а када је то потребно и уз суделовање вештака.

~~(3)~~ (2) Попису и процени може присуствовати свако заинтересовано лице.

ЧЛАН 99А

(1) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ЗАПИСНИК О ПОПИСУ И ПРОЦЕНИ ИМОВИНЕ УМРЛОГ ДОСТАВИ ОСТАВИНСКОМ СУДУ И СВАКОМ УЧЕСНИКУ У ПОСТУПКУ ПОПИСА И ПРОЦЕНЕ.

(2) АКО ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НИЈЕ ПОПИСАО И ПРОЦЕНИО ИМОВИНУ УМРЛОГ, ТО МОЖЕ ДА УЧИНИ СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК ОСТАВИНСКОГ СУДА.

Члан 100.

~~(1) Ако учесници приговоре попису или процени имовине, суд може, ако то сматра за потребно, одредити да судски радник изврши поново попис или процену.~~

~~(2) Ако попис имовине није извршен, суд може на основу података заинтересованих лица сам утврдити имовину која улази у заоставштину.~~

ЧЛАН 100.

(1) СВАКИ УЧЕСНИК У ПОСТУПКУ ПОПИСА И ПРОЦЕНЕ ИМОВИНЕ УМРЛОГ МОЖЕ ДА ПОДНЕСЕ ПРИГОВОР НА ИЗВРШЕНИ ПОПИС И ПРОЦЕНУ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ДАНА КАДА ЈЕ ПРИМИО ЗАПИСНИК О ПОПИСУ И ПРОЦЕНИ.

(2) АКО УЧЕСНИЦИ ПРИГОВОРЕ ПОПИСУ ИЛИ ПРОЦЕНИ ИМОВИНЕ, СУД МОЖЕ ОДРЕДИТИ ДА ПОПИС И ПРОЦЕНУ ИЗВРШИ ДРУГИ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ИЛИ СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК.

(3) АКО ПОПИС ИМОВИНЕ НИЈЕ ИЗВРШЕН, СУД МОЖЕ НА ОСНОВУ ПОДАТАКА ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ ЛИЦА САМ УТВРДИТИ ИМОВИНУ КОЈА УЛАЗИ У ЗАОСТАВШТИНУ.

Члан 102.

~~(1) Ако се утврди да ни један од присутних наследника није способан да управља имовином, а нема законског заступника или су наследници непознати, или одсутни, или када друге околности налажу нарочиту опрезност, надлежни органи управе предаће, у хитним случајевима, имовину или њен део на чување поузданом лицу и о томе ће одмах обавестити суд на чијем се подручју та имовина налази, који може ову меру изменити или укинути.~~

~~(2) Готов новац, драгоцености, хартије од вредности, штедне књижице и друге важне исправе ће се у таквом случају предати на чување суду на чијем се подручју налази имовина.~~

~~(3) Овај суд ће обавестити оставински суд о свим мерама за обезбеђење заоставштине.~~

ЧЛАН 102.

(1) КАДА ПОСТОЈЕ ОКОЛНОСТИ КОЈЕ НАЛАЖУ НАРОЧИТУ ОПРЕЗНОСТ, СУД НА ЧИЈЕМ ПОДРУЧЈУ ЈЕ ОСТАВИЛАЦ УМРО, СУД НА ЧИЈЕМ ПОДРУЧЈУ СЕ НАЛАЗИ ЗАОСТАВШТИНА И ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК КОЈЕМ ЈЕ ПОВЕРЕНО САСТАВЉАЊЕ СМРТОВНИЦЕ ДОНОСЕ ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ РЕШЕЊЕ ДА СЕ ИМОВИНА ИЛИ ЊЕН ДЕО ПРЕДАЈУ НА ЧУВАЊЕ ПОУЗДАНОМ ЛИЦУ, РЕШЕЊЕ ДА СЕ ГОТОВ НОВАЦ, ДРАГОЦЕНОСТИ, ХАРТИЈЕ ОД ВРЕДНОСТИ, ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ И ДРУГЕ ВАЖНЕ ИСПРАВЕ ПРЕДАЈУ НА ЧУВАЊЕ СУДУ ИЛИ ЈАВНОМ

БЕЛЕЖНИКУ НА ЧИЈЕМ ПОДРУЧЈУ СЕ НАЛАЗЕ, КАО И РЕШЕЊЕ О ПЕЧАЋЕЊУ ОСТАВИОЧЕВОГ СТАНА, ПОЈЕДИНИХ ПРОСТОРИЈА У СТАНУ ИЛИ ДРУГИХ ПРОСТОРИЈА КОЈЕ ПРИПАДАЈУ ОСТАВИОЦУ (ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ).

(2) ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ ПОСЕБНО СЕ ОДРЕЂУЈУ КАДА СУ НАСЛЕДНИЦИ НЕПОЗНАТИ ИЛИ ОДСУТНИ И КАДА СЕ УТВРДИ ДА НИЈЕДАН ОД ПРИСУТНИХ НАСЛЕДНИКА НИЈЕ СПОСОБАН ДА УПРАВЉА ЗАОСТАВШТИНОМ, А НЕМА ЗАКОНСКОГ ЗАСТУПНИКА.

(3) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК КОЈЕМ ЈЕ ПОВЕРЕНО САСТАВЉАЊЕ СМРТОВНИЦЕ МОЖЕ ОДРЕДИТИ ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ ДОК НЕ ПРЕДА СМРТОВНИЦУ ОСТАВИНСКОМ СУДУ.

(4) СУД КОЈИ ЈЕ ОДРЕДИО ПРИВРЕМЕНУ МЕРУ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗАОСТАВШТИНЕ О ТОМЕ ОБАВЕШТАВА ОСТАВИНСКИ СУД, КОЈИ МОЖЕ ТУ МЕРУ ИЗМЕНИТИ ИЛИ СТАВИТИ ВАН СНАГЕ.

(5) ОДЛУКУ КОЈОМ СЕ ДОЗВОЉАВА ДА СЕ СКИНУ ПЕЧАТИ СА ОСТАВИОЧЕВИХ ПРОСТОРИЈА МОЖЕ ДОНЕТИ САМО ОСТАВИНСКИ СУД.

Члан 109.

(1) Ако је писмени тестамент нестао или је уништен независно од оставиоачеве воље, а међу заинтересованим лицима нема спора о ранијем постојању тог тестаamenta, о облику у коме је састављен, о начину нестанка или уништења, као и о садржини тестаamenta, оставински суд ће саслушати сва заинтересована лица и по њиховим предлозима извести потребне доказе, па ће тај записник прогласити по одредбама које важе за проглашење писменог тестаamenta.

~~(2) Ако би заоставштина, кад не би било тестаamenta постала друштвена имовина, споразум заинтересованих лица о ранијем постојању тестаamenta, о његовом облику и садржини важи само уз сагласност надлежног јавног правобраниоца.~~

(2) АКО БИ ЗАОСТАВШТИНУ ИЛИ ЊЕН ДЕО, КАД НЕ БИ БИЛО ТЕСТАМЕНТА НАСЛЕДИЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА СПОРАЗУМ ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ ЛИЦА О РАНИЈЕМ ПОСТОЈАЊУ ТЕСТАМЕНТА, О ЊЕГОВОМ ОБЛИКУ И САДРЖИНИ ВАЖИ САМО УЗ САГЛАСНОСТ НАДЛЕЖНОГ ЈАВНОГ ПРАВОБРАНИОЦА.

(3) Ако међу заинтересованим лицима има лица која нису способна сама да се старају о својим пословима, споразум из ст. 1. и 2. овог члана важи само уз сагласност органа старатељства.

ЧЛАН 110А

(1) АКО ПО ПРИЈЕМУ СМРТОВНИЦЕ УТВРДИ ДА ЈЕ ЗА НАСЛЕЂИВАЊЕ МЕРОДАВНО ПРАВО РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ОСТАВИНСКИ СУД МОЖЕ ДОНЕТИ РЕШЕЊЕ КОЈИМ СПРОВОЂЕЊЕ ОСТАВИНСКОГ ПОСТУПКА ПОВЕРАВА ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ.

(2) ОСТАВИНСКИ СУД, АКО ЗА ТО НЕ ПОСТОЈЕ СМЕТЊЕ, ПОВЕРАВА СПРОВОЂЕЊЕ ОСТАВИНСКЕ РАСПРАВЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ КОЈИ ЈЕ САЧИНИО СМРТОВНИЦУ.

Члан 116.

(1) Ако се не зна да ли умрли има наследника суд ће огласом позвати лица која полажу права на наслеђе да се пријаве суду у року од године дана од објављивања огласа.

(2) Оглас ће се прибити на огласну таблу суда, објавити у „Службеном листу СФРЈ”, у „Службеном гласнику СРС” „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”, а по потреби и на други начин.

(3) На исти начин суд ће поступити ако је наследнику постављен привремени старацац због тога што је боравиште наследника непознато, а наследник нема пуномоћника,

или због тога што се наследник или његов законски заступник, који немају пуномоћника, налази у иностранству, тако да се достављање није могло извршити (~~члан 84. став 2. тач. 4. и 5. Закона о парничном поступку~~).

(4) По истеку рока из става 1 овог члана, суд ће расправити заоставштину на основу изјаве постављеног стараоца и података којима суд располаже.

Члан 118.

(1) Ако се наследник примио наслеђа или се одрекао наслеђа, мора изјаву о томе потписати он сам или његов заступник.

(2) Потпис на изјави о примању наслеђа или о одрицању од наслеђа, коју је писмено поднео суду, као и потпис на пуномоћју, морају бити оверени.

(3) Уз изјаву треба навести да ли се наследник прима, односно одриче дела који му припада по закону или на основу тестаментa, или се изјава односи на нужни део.

(4) Изјаву о одрицању од наслеђа наследник може дати пред оставинским судом и пред сваким другим стварно надлежним судом. Ову изјаву са истим правним дејством наследник може дати и пред конзуларним представником или дипломатским представником ~~Социјалистичке Федеративне Републике Југославије~~ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ који врши конзуларне послове.

(5) Приликом давања изјаве о одрицању наслеђа суд ће наследнике упозорити да се може одрећи наслеђа само у своје име.

Члан 119.

(1) Суд ће прекинути расправљање заоставштине и упутити странке да покрену парницу или поступак пред органом управе, ако су међу странкама спорне чињенице од којих зависи неко њихово право.

(2) Овако ће суд поступити ако су спорне чињенице од којих зависи право на наслеђе, а нарочито пуноважност или садржина тестаментa или однос наследника и оставиоца на основу кога се по закону наслеђује; чињенице од којих зависи основаност захтева надживелог ~~брачног друга~~ СУПРУЖНИКА и потомака оставиочевих који су живели са оставиоцем у истом домаћинству да им се из заоставштине издвоје предмети домаћинства, који служе за задовољавање свакодневних потреба; чињенице од којих зависи величина наследног дела, нарочито урачунавање у наследни део; чињенице од којих зависи основаност искључења нужних наследника или основаност разлога за недостојност; чињеница о томе да ли се неко лице одрекло од наслеђа.

(3) Ако у наведеним случајевима не постоји спор о чињеницама, већ се странке споре о примени права, оставински суд расправиће правна питања у поступку за расправљање заоставштине.

Члан 122.

(1) Кад суд утврди којим лицима припада право на наслеђе, огласиће та лица за наследнике решењем о наслеђивању.

(2) Ово решење мора да садржи: лично име умрлог, име једног од родитеља, занимање, датум рођења и држављанство умрлог, а за умрла лица која су била у браку и њихово презиме које су носили пре ступања у брак; означање непокретности са подацима из земљишних књига, као и означања покретних ствари са позивом на попис; лично име, занимање и пребивалиште наследника, однос наследника према оставиоцу - да ли наслеђује као законски или тестаментални наследник, а ако има више наследника и део у коме учествују у наслеђу; да ли је и колико право наследника одложено због недоследног времена или је ограничено на извесно време, или је одложено због неиспуњења услова, или је зависно од раскидног услова, односно налога, који се имају сматрати као раскидни услов, или ограничено правом плодуживања и у чију корист; лично име, занимање и пребивалиште лица којима је припао легат, плодуживање или које друго право из заоставштине са тачним

назначењем тог права; ~~податке о непокретностима које прелазе прописани максимум појединог наследника, односно легата.~~

(3) Ако у поступку за расправљање заоставштине сви наследници споразумно предложе деобу и начин деобе, суд ће овај споразум унети у решење о наслеђивању.

Члан 125.

Кад је право наследника или легатара одложено због недоследности времена или је ограничено на извесно време, или је одложено због још неиспуњеног услова или је зависно од раскидног услова, односно налога који се има сматрати као раскидни услов, суд ће по предлогу заинтересованог лица одредити привремене мере за обезбеђење односног дела заоставштине по одредбама ~~Закона о извршном поступку~~ ЗАКОНА КОЈИ УРЕЂУЈЕ ИЗВРШЕЊЕ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ, уколико тестаментом није друкчије одређено.

Члан 133.

(1) Ако корисник експропријације и ранији сопственик не закључе споразум о накнади за експроприсану непокретност у року од два месеца од дана правноснажности решења о експропријацији, или ако јавни правобранилац оцени да је њихов споразум закључен на штету ~~друштвене заједнице~~ КОРИСНИКА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА, општински орган управе надлежан за имовинско-правне послове дужан је да правноснажно решење о експропријацији са списима без одлагања достави надлежном суду.

(2) Ако надлежни орган управе не поступи у смислу става 1 овог члана, Суд ће, на иницијативу учесника, сам затражити да му се правоснажно решење о експропријацији са списима достави.

Члан 136.

(1) Суд ће одредити рочиште да би кориснику експропријације и ранијем сопственику дао могућност да се изјасне о облику и обиму, односно висини накнаде, као и о доказима о вредности непокретности који се прибављају по службеној дужности. ~~Кад се по закону општина сматра корисником експропријације, а експропријација је извршена за потребе другог друштвеног правног лица, на рочиште ће се као учесник позвати и то друштвено правно лице.~~ КАД СЕ ПО ЗАКОНУ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА, ОДНОСНО ОПШТИНА СМАТРА КОРИСНИКОМ ЕКСПРОПРИЈАЦИЈЕ, А ЕКСПРОПРИЈАЦИЈА ЈЕ ИЗВРШЕНА ЗА ПОТРЕБЕ ДРУГОГ ПРАВНОГ ЛИЦА, НА РОЧИШТЕ СЕ КАО УЧЕСНИК ПОЗИВА И ТО ПРАВНО ЛИЦЕ.

(2) Суд ће на рочишту извести и друге доказе које учесници предложе, ако нађе да су од значаја за одређивање накнаде, а по потреби одредиће и вештачење.

~~(3) На рочиште се позива и јавни правобранилац ако је оценио да је споразум учесника о накнади у поступку пред надлежним органом управе закључен на штету друштвене заједнице, уколико корисник експропријације није општина.~~

(3) АКО КОРИСНИК ЕКСПРОПРИЈАЦИЈЕ НИЈЕ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА, ОДНОСНО ОПШТИНА, А СУД ОЦЕНИ ДА ЈЕ СПОРАЗУМ О НАКНАДИ У ПОСТУПКУ ПРЕД НАДЛЕЖНИМ ОРГАНОМ УПРАВЕ ЗАКЉУЧЕН НА ШТЕТУ КОРИСНИКА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА, НА РОЧИШТЕ СЕ ПОЗИВА И ЈАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ.

Члан 137.

(1) Пошто утврди све важне чињенице, суд доноси решење којим одређује облик и обим, односно висину накнаде.

(2) Ако се корисник експропријације и ранији сопственик споразумеју о облику и обиму, односно висини накнаде, суд ће своје решење засновати на њиховом споразуму, уколико нађе да није у супротности са ~~принудним прописима и моралом самоуправног~~

социјалистичког друштва ПРИНУДНИМ ПРОПИСИМА, ЈАВНИМ ПОРЕТКОМ И ДОБРИМ ОБИЧАЈИМА.

(3) Решење из става 2. овог члана доставља се јавном правобраниоцу и кад није учествовао у поступку његовог доношења.

1. Састављање и потврђивање садржине исправе

Члан 164.

~~У поступку за састављање или потврђивање садржине исправе, суд саставља и потврђује исправу кад је за настанак права или пуноважност правног посла потребно постојање јавне исправе.~~

Члан 165.

~~(1) За састављање или потврђивање исправе месно је надлежан сваки стварно надлежан суд.~~

~~(2) Исправу саставља или потврђује судија.~~

2. Састављање исправе

Члан 166.

Исправа се саставља у суду, а ван суда када учесник није способан да дође у суд или кад за то постоје други оправдани разлози.

Члан 167.

(1) Пре него што приступи састављању исправе, судија утврђује идентитет учесника.

(2) Кад судија не познаје учесника лично и по имену, идентитет учесника се утврђује јавном исправом са фотографијом или изјавама два пунолетна сведока чији је идентитет утврђен јавним исправама, а ако учесник има јавну исправу са фотографијом довољно је да његов идентитет посведочи само један сведок.

Члан 168.

Кад је учесник неписмен или нем, или слеп, или не познаје језик који је у службеној употреби у суду, састављање исправе врши се у присуству два пунолетна сведока које судија лично познаје или чији је идентитет утврдио јавним исправама са фотографијом.

Члан 169.

(1) Ако учесник не зна језик на коме се саставља исправа, судија ће исправу саставити уз учешће судског тумача.

(2) Ако је учесник глувонем или слеп, судија ће исправу саставити уз учешће тумача који се са учесником може споразумети.

Члан 170.

Сведоци, при састављању исправе, могу бити лица која су писмена и која познају службени језик и језик учесника, а ако је учесник нем и да се са њим могу споразумети.

Члан 171.

(1) Приликом састављања исправе о правном послу, судија испитује да ли учесници имају правну и пословну способност која се тражи за закључење тог посла и да ли су овлашћени да закључе правни посао.

(2) Судија ће поступити по ставу 1 овог члана и када у састављању исправе учествује заступник или пуномоћник, при чему испитује и да ли је заступник, односно пуномоћник пословно способан и овлашћен да закључи односни правни посао.

Члан 172.

(1) Пошто утврди да постоје услови из члана 171. овог закона, судија испитује да ли постоји слободна и озбиљна воља да се закључи правни посао.

(2) Судија је дужан да објасни учесницима смисао правног посла, да им укаже на његове последице и да испита да ли је правни посао дозвољен, односно да није у супротности са принудним прописима и правилима морала самоуправног социјалистичког друштва.

Члан 173.

Ако суд утврди да нису испуњени услови из чл. 171. и 172. овог закона, решењем ће одбити да састави исправу.

Члан 174.

(1) О састављању исправе саставља се записник у који се уноси и начин на који је утврђен идентитет учесника, сведока и тумача који су присуствовали састављању исправе.

(2) Записник потписује и учесник, као и сведоци.

(3) Уз записник се прилаже примерак састављене исправе.

3. Састављање судског тестаментa**Члан 175.**

Судски тестамент саставља се према одредбама чл. 166-174 ако одредбама чл. 176-182 овог закона није друкчије одређено.

Члан 177.

(1) Кад саслуша казивања завештаоца, судија ће његову изјаву верно унети у записник, по могућности речима завештаоца, назећи при томе да воља завештаоца буде јасно изражена.

(2) У записник ће се унети и све околности које би могле бити важне за пуноважност тестаментa.

(3) Кад је то потребно, судија ће завештаоцу објаснити прописе који ограничавају завештаоца у располагању тестаментом.

Члан 178.

Пошто завешталац сам прочита записник о судском тестаменту и изјави да је његова последња воља у свему верно унета, судија ће ово потврдити на тестаменту.

Члан 179.

(1) Ако је тестамент састављен у присуству два сведока због тога што завешталац не зна да чита, судија ће му прочитати тестамент, а потом ће завешталац, пошто изјави да је то његов тестамент, у присуству сведока потписати или ставити на њега отисак кажипрета.

(2) Ако завешталац не познаје језик који је у службеној употреби у суду или је нем или глув, судија ће преко заклетог тумача прочитати тестамент, а завешталац ће преко тумача изјавити да је тестамент његов.

(3) Сведоци ће се потписати на самом тестаменту.

(4) Судија ће на тестаменту потврдити да су све ове радње извршене.

Члан 180.

(1) Ако се записник о састављању тестаментa састоји од више листова, ови ће се прошити јемствеником и оба краја јемственика запечатити судским печатом.

~~(2) Сваки лист ће завешталац потписати посебно, односно на њему ставити отисак кажипрета.~~

~~(3) На крају записника означаће се од колико се листова састоји тестамент.~~

Члан 182.

~~(1) Кад завешталац опозове свој тестамент, на опозивање тестаamenta сходно ће се примењивати одредба овог закона о састављању тестаamenta.~~

~~(2) Пошто завешталац опозове тестамент, опозивање ће се забележити на тестаменту који се чува у суду.~~

4. Потврђивање садржине исправе

Члан 183.

~~Суд потврђује садржину исправе када је законом одређено да се садржина приватне или друге нејавне исправе потврђује.~~

Члан 184.

~~(1) Потврђивање исправе се врши према одредбама чл. 166-174. овог закона, ако одредбама овог одељка није друкчије одређено.~~

~~(2) Потврђивање исправе врши се на самој исправи потписом судије и стављањем печата суда.~~

Члан 185.

~~По извршеном потврђивању исправе, суд предаје учесницима оригиналан примерак ове исправе.~~

1. НАДЛЕЖНОСТ ЗА САСТАВЉАЊЕ ИСПРАВЕ

ЧЛАН 164.

(1) ЗА САСТАВЉАЊЕ ИСПРАВЕ О ПРАВНОМ ПОСЛУ, ИЗЈАВИ ВОЉЕ, ПРАВНОЈ И ДРУГОЈ РАДЊИ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ИСПРАВА) НАДЛЕЖАН ЈЕ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК.

(2) ЗАКОНОМ СЕ МОЖЕ ПРЕДВИДЕТИ ДА ИСПРАВЕ О ПОЈЕДИНИМ ПРАВНИМ ПОСЛОВИМА САСТАВЉА СУД.

(3) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ИСКЉУЧИВО НАДЛЕЖАН ЗА САСТАВЉАЊЕ ИСПРАВА ЗА КОЈЕ ЈЕ ПОСЕБНИМ ЗАКОНИМА КОЈИ СУ ДОНЕТИ ПРЕ ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА ОДРЕЂЕНО ДА ИХ САСТАВЉА СУД.

(4) ПРАВИЛА ОВОГ ЗАКОНА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ И НА САСТАВЉАЊЕ ИСПРАВА ЗА КОЈЕ ЈЕ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ ПРЕДВИЂЕНО ДА СЕ САЧИЊАВАЈУ У СУДУ.

ЧЛАН 165.

(1) ИСПРАВУ МОЖЕ САСТАВИТИ СВАКИ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК, НЕЗАВИСНО ОД ТОГА ГДЕ УЧЕСНИК ИМА ПРЕБИВАЛИШТЕ, ОДНОСНО БОРАВИШТЕ, ГДЕ СЕ НАЛАЗИ СЕДИШТЕ УЧЕСНИКА КОЈИ ЈЕ ПРАВНО ЛИЦЕ ИЛИ ДОБРО КОЈЕ ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРАВНОГ ПОСЛА.

(2) ИСПРАВУ О ПРАВНОМ ПОСЛУ КОЈИМ УЗ НАКНАДУ ИЛИ БЕЗ НАКНАДЕ ВРШИ ПРЕНОС ПРАВА СВОЈИНЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИ СА ЈЕДНОГ НА ДРУГО ЛИЦЕ МОЖЕ САСТАВИТИ САМО ОНАЈ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НА ЧИЈЕМ СЕ СЛУЖБЕНОМ ПОДРУЧЈУ ТА НЕПОКРЕТНОСТ НАЛАЗИ.

(3) ТЕСТАМЕНТ КОЈИМ СЕ РАСПОЛАЖЕ НЕПОКРЕТНОСТИМА МОЖЕ САСТАВИТИ СВАКИ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК НЕЗАВИСНО ОД ТОГА ГДЕ СЕ НЕПОКРЕТНОСТ НАЛАЗИ.

2. ПОСТУПАК ЗА САСТАВЉАЊЕ ИСПРАВЕ

ЧЛАН 166.

(1) ИСПРАВА СЕ САСТАВЉА У КАНЦЕЛАРИЈИ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА.

(2) ИСПРАВА СЕ МОЖЕ САСТАВИТИ ИЗВАН ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ АКО ЈЕ УЧЕСНИКУ ЗБОГ СТАРОСТИ ИЛИ БОЛЕСТИ ТЕШКО ДА ПРИСТУПИ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ИЛИ АКО ЗА ТО ПОСТОЈЕ ДРУГИ ОПРАВДАНИ РАЗЛОЗИ.

(3) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК САСТАВЉА ИСПРАВЕ САМО У ГРАНИЦАМА СВОГ СЛУЖБЕНОГ СЕДИШТА, ОСИМ АКО ЗАКОНОМ НИЈЕ ПРЕДВИЂЕНО ДРУГАЧИЈЕ.

(4) АКО ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК БЕЗ ОПРАВДАНОГ РАЗЛОГА САСТАВИ ИСПРАВУ ИЗВАН СВОЈЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ ИЛИ ИЗВАН ГРАНИЦА СВОГ СЛУЖБЕНОГ СЕДИШТА ТО НИЈЕ РАЗЛОГ НИШТАВОСТИ ПРАВНОГ ПОСЛА, НИТИ САЧИЊЕНОЈ ИСПРАВИ ОДУЗИМА СВОЈСТВО ЈАВНЕ ИСПРАВЕ.

(5) ИСПРАВЕ КОЈЕ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАН ЗА СЛУЖБЕНО ПОДРУЧЈЕ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ САСТАВИ ИЗВАН РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ НЕ ПРОИЗВОДЕ ПРАВНО ДЕЈСТВО, ОСИМ АКО ПОСЕБНИМ ПРОПИСОМ НИЈЕ ПРЕДВИЂЕНО ДРУГАЧИЈЕ.

ЧЛАН 167.

(1) ПРЕ НЕГО ШТО ПРИСТУПИ САСТАВЉАЊУ ИСПРАВЕ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ ИДЕНТИТЕТ УЧЕСНИКА И ЊЕГОВУ ПОСЛОВНУ СПОСОБНОСТ, А АКО ИСПРАВУ САСТАВЉА ЗАСТУПНИК, ОНДА И ЊЕГОВО ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ЗАСТУПАЊЕ.

(2) ПОСТУПАЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА ПРИЛИКОМ УТВРЂИВАЊА ОВЛАШЋЕЊА ЗА ЗАСТУПАЊЕ БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКИМ ПОСЛОВНИКОМ.

(3) АКО ЗАСТУПНИК НЕ МОЖЕ ДА ДОКАЖЕ СВОЈЕ ОВЛАШЋЕЊЕ ЗА ЗАСТУПАЊЕ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ОДБИЈА ДА ПРЕДУЗМЕ ТРАЖЕНУ СЛУЖБЕНУ РАДЊУ.

ЧЛАН 168.

(1) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ ИДЕНТИТЕТ УЧЕСНИКА УВИДОМ У ЊЕГОВУ ЛИЧНУ КАРТУ, ПУТНУ ИСПРАВУ, ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ ИЛИ ДРУГИ СЛУЖБЕНИ ДОКУМЕНТ СА ФОТОГРАФИЈОМ, А АКО ТО НИЈЕ МОГУЋЕ, САСЛУШАЊЕМ ДВА СВЕДОКА ИДЕНТИТЕТА.

(2) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ ИДЕНТИТЕТ ЗАСТУПНИКА НА ИСТИ НАЧИН КАО И ИДЕНТИТЕТ УЧЕСНИКА.

(3) ПОСТУПАЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА ПРИЛИКОМ УТВРЂИВАЊА ИДЕНТИТЕТА БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКИМ ПОСЛОВНИКОМ.

ЧЛАН 169.

(1) СВЕДОК ИДЕНТИТЕТА МОЖЕ БИТИ СВАКО ПУНОЛЕТНО ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ СПОСОБНО ДА ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ ПРУЖИ ПОТРЕБНЕ ПОДАТКЕ О ИДЕНТИТЕТУ УЧЕСНИКА.

(2) ИДЕНТИТЕТ СВЕДОКА ИДЕНТИТЕТА ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ УВИДОМ У ЊЕГОВУ ЛИЧНУ КАРТУ, ПУТНУ ИСПРАВУ, ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ ИЛИ ДРУГИ СЛУЖБЕНИ ДОКУМЕНТ СА ФОТОГРАФИЈОМ.

ЧЛАН 170.

(1) АКО УЧЕСНИК НЕ МОЖЕ ДА ДОКАЖЕ СВОЈ ИДЕНТИТЕТ НА НАЧИН ПРЕДВИЂЕН ЗАКОНОМ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ОДБИЈА ДА САЧИНИ ИСПРАВУ.

(2) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ОДБИЈА ДА САЧИНИ ИСПРАВУ И АКО НАКОН УВИДА У ПОДНЕТИ СЛУЖБЕНИ ДОКУМЕНТ, ОДНОСНО НАКОН САСЛУШАЊА СВЕДОКА ИДЕНТИТЕТА НИЈЕ СТЕКАО УВЕРЕЊЕ ДА ЈЕ УЧЕСНИК ЛИЦЕ ЗА КОЈЕ СЕ ИЗДАЈЕ.

ЧЛАН 171.

(1) УЧЕСНИК МОЖЕ УПОЗНАТИ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА СА САДРЖИНОМ ПРАВНОГ ПОСЛА, ИЗЈАВЕ ВОЉЕ И ДРУГЕ ПРАВНЕ РАДЊЕ О КОЈОЈ ЖЕЛИ ДА САЧИНИ ИСПРАВУ НА БИЛО КОЈИ НАЧИН (НА ПРИМЕР: УСМЕНО, ПИСМЕНО ИЛИ ЕЛЕКТРОНСКОМ ПОШТОМ).

(2) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ИЗЈАВУ УЧЕСНИКА ВЕРНО УНЕСЕ У ИСПРАВУ, ПО МОГУЋНОСТИ ЊЕГОВИМ РЕЧИМА, ПАЗЕЋИ ПРИ ТОМЕ ДА УЧЕСНИКОВА ВОЉА БУДЕ ЈАСНО ИЗРАЖЕНА.

(3) ИСПРАВА СЕ ПИШЕ У СКЛАДУ С ПРОПИСИМА КОЈИ УРЕЂУЈУ ФОРМУ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОГ ЗАПИСА.

ЧЛАН 172.

(1) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ИСПИТУЈЕ ДА ЛИ ЈЕ УЧЕСНИКОВА ВОЉА СЛОБОДНА И ОЗБИЉНА И ДА ЛИ ЈЕ ПРАВНИ ПОСАО О КОМЕ СЕ САСТАВЉА ИСПРАВА У СКЛАДУ С ПРИНУДНИМ ПРОПИСИМА, ЈАВНИМ ПОРЕТКОМ И ДОБРИМ ОБИЧАЈИМА.

(2) АКО УТВРДИ ДА УЧЕСНИКОВА ВОЉА НИЈЕ ОЗБИЉНА НИТИ СЛОБОДНА, ОДНОСНО ДА ЈЕ ПРАВНИ ПОСАО О КОМЕ УЧЕСНИК ЖЕЛИ ДА САЧИНИ ИСПРАВУ У СУПРОТНОСТИ С ПРИНУДНИМ ПРОПИСИМА, ЈАВНИМ ПОРЕТКОМ И ДОБРИМ ОБИЧАЈИМА, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ОДБИЈА ДА САСТАВИ ИСПРАВУ.

(3) АКО УТВРДИ ДА ЈЕ ПРАВНИ ПОСАО О КОМЕ УЧЕСНИК ЖЕЛИ ДА САЧИНИ ИСПРАВУ РЕЛАТИВНО НИШТАВ ИЛИ ДА САДРЖИ НЕЈАСНЕ, НЕРАЗУМЉИВЕ ИЛИ ДВОСМИСЛЕНЕ ОДРЕДБЕ КОЈЕ БИ МОГЛЕ ДА СТВОРЕ ПОВОД ЗА СПОРОВЕ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ ДУЖАН ДА УЧЕСНИКА НА ТО УПОЗОРИ.

(4) АКО УЧЕСНИК ОСТАНЕ ПРИ СВОЈОЈ ИЗЈАВИ И ПОСЛЕ УПОЗОРЕЊА, У ИСПРАВУ СЕ УНОСИ УПОЗОРЕЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА, А АКО СЕ УЧЕСНИК ПРОТИВИ УНОШЕЊУ УПОЗОРЕЊА, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ОДБИЈА ДА САСТАВИ ИСПРАВУ.

ЧЛАН 173.

(1) ИСПРАВА МОРА БИТИ ПРОЧИТАНА УЧЕСНИКУ У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА.

(2) ПОШТО СЕ УЧЕСНИКУ ПРОЧИТА ИСПРАВА, ОН УСМЕНО ИЗЈАВЉУЈЕ ДА ЈЕ ЊЕГОВА ВОЉА У СВЕМУ ВЕРНО УНЕТА И ПОТПИСУЈЕ СЕ (ПРИЗНАВАЊЕ ИСПРАВЕ).

(3) УЧЕСНИК МОЖЕ ЗАХТЕВАТИ ДА ЛИЧНО ПРОЧИТА ИСПРАВУ ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ПРИЗНА И ПОТПИШЕ.

(4) НА САМОЈ ИСПРАВИ, НЕПОСРЕДНО ИЗНАД ДЕЛА ГДЕ СЕ ПОТПИСУЈУ УЧЕСНИК И ДРУГИ СУБЈЕКТИ У ПОСТУПКУ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УНОСИ НАПОМЕНУ ДА СУ ОБАВЉЕНЕ СВЕ ПРОПИСАНЕ РАДЊЕ.

ЧЛАН 174.

(1) УЧЕСНИКУ КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ГОВОРИ ИСПРАВА МОРА БИТИ ПРОЧИТАНА У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ЈЕДНОГ ПОЗВАНОГ СВЕДОКА.

(2) ПОШТО ЈЕ УЧЕСНИКУ КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ГОВОРИ ПРОЧИТАНА ИСПРАВА, ОН ЈЕ ПРИЗНАЈЕ ИСПРАВУ ТАКО ШТО КЛИМАЊЕМ ГЛАВОМ ИЛИ НЕКИ ДРУГИ НЕСУМЊИВ НАЧИН ДАЈЕ ПОТВРДАН ОДГОВОР НА ПИТАЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА ДА ЛИ ЈЕ ЊЕГОВА ВОЉА У СВЕМУ ВЕРНО УНЕТА И ПОТПИСУЈЕ ЈЕ.

ЧЛАН 175.

(1) УЧЕСНИК КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ЧУЈЕ МОРА ЛИЧНО ПРОЧИТАТИ ИСПРАВУ У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ЈЕДНОГ ПОЗВАНОГ СВЕДОКА.

(2) ПОШТО ПРОЧИТА ИСПРАВУ, УЧЕСНИК ЈЕ ПРИЗНАЈЕ И ПОТПИСУЈЕ.

ЧЛАН 176.

(1) АКО УЧЕСНИК УСЛЕД СЛАБОВИДОСТИ, НЕПИМЕНОСТИ ИЛИ НЕКОГ ДРУГОГ РАЗЛОГА НИЈЕ У СТАЊУ ДА ЧИТА ИЛИ ПИШЕ, ИСПРАВА МУ МОРА БИТИ ПРОЧИТАНА У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ДВА ПОЗВАНА СВЕДОКА.

(2) ПОШТО ЈЕ УЧЕСНИКУ КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ЧИТА И ПИШЕ ПРОЧИТАНА ИСПРАВА, ОН ЈЕ ПРИЗНАЈЕ И ПОТПИСУЈЕ.

ЧЛАН 177.

(1) АКО УЧЕСНИК НЕ ЗНА ЈЕЗИК КОЈИ ЈЕ У СЛУЖБЕНОЈ УПОТРЕБИ, ИСПРАВА МУ МОРА БИТИ ПРОЧИТАНА ПРЕКО СУДСКОГ ПРЕВОДИОЦА У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ДВА ПОЗВАНА СВЕДОКА КОЈА УЗ СЛУЖБЕНИ ЈЕЗИК ЗНАЈУ И ЈЕЗИК УЧЕСНИКА.

(2) ИДЕНТИТЕТ СУДСКОГ ПРЕВОДИОЦА КОЈЕГ НЕ ПОЗНАЈЕ ЛИЧНО И ПО ИМЕНУ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ УВИДОМ У ЊЕГОВУ ЛИЧНУ КАРТУ, ПУТНУ ИСПРАВУ, ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ ИЛИ ДРУГИ СЛУЖБЕНИ ДОКУМЕНТ С ФОТОГРАФИЈОМ.

(3) СУДСКИ ПРЕВОДИЛАЦ СВОЈИМ ПОТПИСОМ И ПЕЧАТОМ НА ИСПРАВИ ПОТВРЂУЈЕ ДА ЈЕ УЧЕСНИКУ ВЕРНО ПРЕНЕО САДРЖИНУ ИСПРАВЕ И СВЕ ОДГОВОРЕ И ОБЈАШЊЕЊА ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА.

(4) ПОСТУПАЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА ПРИЛИКОМ УТВРЂИВАЊА ОВЛАШЋЕЊА СУДСКОГ ПРЕВОДИОЦА БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКИМ ПОСЛОВНИКОМ.

ЧЛАН 178.

(1) УЧЕСНИКУ КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ЧУЈЕ, А УСЛЕД СЛАБОВИДОСТИ, НЕПИСМЕНОСТИ ИЛИ НЕКОГ ДРУГОГ РАЗЛОГА НЕ МОЖЕ НИ ДА ЧИТА, ИСПРАВА МОРА БИТИ ПРОЧИТАНА ПРЕКО ТУМАЧА, У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ДВА ПОЗВАНА СВЕДОКА.

(2) ПОЗВАНИ СВЕДОЦИ МОГУ БИТИ САМО ОНА ЛИЦА КОЈА ЗНАЈУ ЈЕЗИК НА КОЈЕМ ЈЕ САСТАВЉЕНА ИСПРАВА И КОЈА МОГУ ДА СЕ СПОРАЗУМЕЈУ СА УЧЕСНИКОМ.

(3) ИДЕНТИТЕТ ТУМАЧА КОЈЕГ НЕ ПОЗНАЈЕ ЛИЧНО И ПО ИМЕНУ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ УВИДОМ У ЊЕГОВУ ЛИЧНУ КАРТУ, ПУТНУ ИСПРАВУ, ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ ИЛИ ДРУГИ СЛУЖБЕНИ ДОКУМЕНТ С ФОТОГРАФИЈОМ.

(3) ТУМАЧ СВОЈИМ ПОТПИСОМ И ПЕЧАТОМ НА ИСПРАВИ ПОТВРЂУЈЕ ДА ЈЕ УЧЕСНИКУ ВЕРНО ПРЕНЕО САДРЖИНУ ИСПРАВЕ И СВЕ ОДГОВОРЕ И ОБЈАШЊЕЊА ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА.

(4) ПОСТУПАЊЕ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА ПРИЛИКОМ УТВРЂИВАЊА ОВЛАШЋЕЊА ТУМАЧА БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКИМ ПОСЛОВНИКОМ.

ЧЛАН 179.

(1) УЧЕСНИК КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА СЕ ПОТПИШЕ СТАВЉА НА ИСПРАВУ ОТИСАК КАЖИПРСТА ДЕСНЕ РУКЕ.

(2) УЧЕСНИК КОЈИ НЕМА КАЖИПРСТ ДЕСНЕ РУКЕ СТАВЉА НА ИСПРАВУ ОТИСАК ПРВОГ ОД ПРСТУЈУ ДЕСНЕ РУКЕ КОЈИ ИМА, И ТО СЛЕДЕЋИМ РЕДОСЛЕДОМ: СРЕДЊИ ПРСТ, ПРСТЕЊАК, МАЛИ ПРСТ И ПАЛАЦ, А АКО НЕМА ДЕСНУ ШАКУ ОНДА НА ИСПРАВУ СТАВЉА ОТИСАК ЈЕДНОГ ОД ПРСТИЈУ ЛЕВЕ РУКЕ ПО ИСТОМ РЕДОСЛЕДУ.

(3) АКО УЧЕСНИК НИЈЕ У СТАЊУ ДА СТАВИ ОТИСАК ПРСТА, ЊЕГА ПОТПИСУЈЕ ЈЕДАН ОД ПОЗВАНИХ СВЕДОКА.

(4) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УПИСУЈЕ У ИСПРАВУ НАПОМЕНУ О ТОМЕ КАКО ЈЕ УЧЕСНИК ПОТПИСАО ИСПРАВУ.

ЧЛАН 180.

(1) КАРТЕ, СКИЦЕ, ПЛАНОВИ, ТЕХНИЧКИ ЦРТЕЖИ, УЗОРЦИ И СЛИЧНИ ПРИЛОЗИ КОЈЕ САДРЖИ ИСПРАВА ДАЈУ СЕ УЧЕСНИКУ ДА ИХ ЛИЧНО ПРЕГЛЕДА.

(2) НА САМОЈ ИСПРАВИ, НЕПОСЕДНО ИЗНАД МЕСТА НА КОЈЕМ СЕ ПОТПИСУЈУ УЧЕСНИЦИ И ДРУГИ СУБЈЕКТИ У ПОСТУПКУ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УНОСИ НАПОМЕНУ ДА ЈЕ УЧЕСНИК ПРЕГЛЕДАО ПРИЛОГЕ.

(3) УЧЕСНИКУ КОЈИ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ВИДИ, САДРЖИНА ПРИЛОГА МОРА БИТИ ОПИСАНА У ПРИСУСТВУ ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА И ДВА ПОЗВАНА СВЕДОКА.

ЧЛАН 181.

(1) АКО ПРАВНИ ПОСАО О КОМЕ СЕ САСТАВЉА ИСПРАВА УПУЋУЈЕ НА ДРУГУ ИСПРАВУ КОЈА ЈЕ САСТАВЉЕНА, ОДНОСНО ПОТВРЂЕНА ПРЕД СУДОМ ИЛИ ЈАВНИМ БЕЛЕЖНИКОМ, ИСПРАВА НА КОЈУ ЈЕ УПУЋЕНО НЕ ЧИТА СЕ УЧЕСНИКУ КОЈИ ЈЕ ИЗЈАВИО ДА МУ ЈЕ ЊЕНА САДРЖИНА ПОЗНАТА.

(2) НА САМОЈ ИСПРАВИ, НЕПОСРЕДНО ИЗНАД МЕСТА НА КОЈЕМ СЕ ПОТПИСУЈУ УЧЕСНИЦИ И ДРУГИ СУБЈЕКТИ У ПОСТУПКУ, ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УНОСИ НАПОМЕНУ ДА ЈЕ УЧЕСНИК ИЗЈАВИО ДА МУ ЈЕ ПОЗНАТА САДРЖИНА ИСПРАВЕ НА КОЈУ ЈЕ УПУЋЕНО.

(3) НА ИСТИ НАЧИН СЕ ПОСТУПА КАДА ПРАВНИ ПОСАО УПУЋУЈЕ НА ЗАКОНЕ И ДРУГЕ ПРАВНЕ ПРОПИСЕ, СУДСКЕ ОДЛУКЕ И ДРУГЕ ПОЈЕДИНАЧНЕ АКТЕ ДРЖАВНИХ ОРГАНА ИЛИ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈИМА ЈЕ ПОВЕРЕНО ВРШЕЊЕ ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА.

ЧЛАН 182.

(1) ИДЕНТИТЕТ ПОЗВАНОГ СВЕДОКА ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК УТВРЂУЈЕ УВИДОМ У ЊЕГОВУ ЛИЧНУ КАРТУ, ПУТНУ ИСПРАВУ, ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ ИЛИ ДРУГИ ВАЖЕЋИ СЛУЖБЕНИ ДОКУМЕНТ С ФОТОГРАФИЈОМ.

(2) ПОЗВАНИ СВЕДОК МОРА БИТИ ПУНОЛЕТАН, ПОТПУНО ПОСЛОВНО СПОСОБАН, ПИСМЕН И МОРА ЗНАТИ ЈЕЗИК НА КОЈЕМ СЕ САСТАВЉА ИСПРАВА.

(3) ПОЗВАНИ СВЕДОК НЕ МОЖЕ БИТИ ЛИЦЕ:

- КОЈЕ РАДИ У ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ ИЛИ КОЈЕ ЈЕ У СЛУЖБИ КОД ЈАВНОГ БЕЛЕЖНИКА;

- КОЈЕ ЈЕ ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИКУ, ОДНОСНО УЧЕСНИКУ КРВНИ СРОДНИК У ПРАВОЈ ЛИНИЈИ, ПОБОЧНИ СРОДНИК ЗАКЉУЧНО СА ЧЕТВРТИМ СТЕПЕНОМ СРОДСТВА, ТАЗБИНСКИ СРОДНИК ЗАКЉУЧНО С ДРУГИМ СТЕПЕНОМ СРОДСТВА, СРОДНИК ПО УСВОЈЕЊУ, СУПРУЖНИК, БИВШИ СУПРУЖНИК, ВАНБРАЧНИ ПАРТНЕР, БИВШИ ВАНБРАЧНИ ПАРТНЕР, СТАРАЛАЦ, БИВШИ СТАРАЛАЦ, ШТИЋЕНИК ИЛИ БИВШИ ШТИЋЕНИК;

- КОЈЕ ЈЕ ЗАСТУПНИК, ОДНОСНО ОДГОВОРНО ЛИЦЕ У ПРАВНОМ ЛИЦУ НА ЧИЈИ ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ НЕПОСРЕДНО ИЛИ ПОСРЕДНО МОЖЕ УТИЦАТИ ПРАВНИ ПОСАО О КОЈЕМ СЕ САСТАВЉА ИСПРАВА;

- НА ЧИЈИ ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ НЕПОСРЕДНО ИЛИ ПОСРЕДНО МОЖЕ УТИЦАТИ ПРАВНИ ПОСАО О КОЈЕМ СЕ САСТАВЉА ИСПРАВА.

(4) ПОЗВАНИ СВЕДОК СВОЈЕРУЧНИМ ПОТПИСОМ НА ИСПРАВИ ПОТВРЂУЈЕ КАКО СУ ОБАВЉЕНЕ РАДЊЕ КОЈИМА ЈЕ ПРИСУСТВОВАО.

3. ПОСЕБНА ПРАВИЛА ЗА ТЕСТАМЕНТ

ЧЛАН 183.

(1) ИСПРАВУ О ТЕСТАМЕНТУ МОЖЕ САЧИНИТИ СУДИЈА ПО КАЗИВАЊУ ЗАВЕШТАОЦА (СУДСКИ ТЕСТАМЕНТ).

(2) НА САСТАВЉАЊЕ СУДСКОГ ТЕСТАМЕНТА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ПРАВИЛА ОВОГ ЗАКОНА О САСТАВЉАЊУ ИСПРАВА УКОЛИКО НИЈЕ ПРОПИСАНО ДРУГАЧИЈЕ ОВИМ ЗАКОНОМ ИЛИ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ НАСЛЕЂИВАЊЕ.

(3) ЗА САСТАВЉАЊЕ СУДСКОГ ТЕСТАМЕНТА МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН СВАКИ СТВАРНО НАДЛЕЖАН СУД.

(4) СУДСКИ ТЕСТАМЕНТ СЕ САСТАВЉА У СУДУ, А ВАН СУДА АКО ЗАВЕШТАЛАЦ НИЈЕ СПОСОБАН ДА ДОЂЕ У СУД ИЛИ АКО ЗА ТО ПОСТОЈЕ ДРУГИ ОПРАВДАНИ РАЗЛОЗИ.

(5) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ПРИЛИКОМ САСТАВЉАЊА ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧОГ ЗАПИСА О ТЕСТАМЕНТУ, ОДНОСНО СУДИЈА ПРИЛИКОМ САСТАВЉАЊА СУДСКОГ ТЕСТАМЕНТА ДУЖАН ЈЕ ДА ПОУЧИ ЗАВЕШТАОЦА О ПРОПИСИМА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ПРАВО НА НУЖНИ ДЕО.

4. ПОТВРЂИВАЊЕ ИСПРАВЕ

ЧЛАН 184.

(1) ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ САДРЖИНЕ ИСПРАВЕ (СОЛЕМНИЗАЦИЈА) НАДЛЕЖАН ЈЕ ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК.

(2) ЗАКОНОМ СЕ МОЖЕ ПРЕДВИДЕТИ ДА СЕ САДРЖИНА ПОЈЕДИНИХ ПРИВАТНИХ ИСПРАВА ПОТВРЂУЈЕ У СУДУ.

(3) ЈАВНИ БЕЛЕЖНИК ЈЕ НАДЛЕЖАН ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ ИСПРАВА ЗА КОЈЕ ЈЕ ПОСЕБНИМ ЗАКОНИМА КОЈИ СУ ДОНЕТИ ПРЕ ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА ОДРЕЂЕНО ДА СЕ ПОТВРЂУЈУ У СУДУ.

ЧЛАН 185.

(1) ПОТВРЂИВАЊЕ ИСПРАВЕ ВРШИ СЕ ПРЕМА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЈАВНОБЕЛЕЖНИЧКА ДЕЛАТНОСТ.

(2) НА ПОСТУПАК ПОТВРЂИВАЊА ИСПРАВЕ СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОДРЕДБЕ ОВОГ ЗАКОНА О САСТАВЉАЊУ ИСПРАВА.

Члан 187.

(1) Исправа се може предати на чување сваком стварно надлежном суду.

(2) Идентитет подносиоца исправе утврђује се према ~~одредби става 2. члана 167. овог закона~~ ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ УТВРЂИВАЊЕ ИДЕНТИТЕТА УЧЕСНИКА У ПОСТУПКУ САСТАВЉАЊА ИСПРАВЕ.

Члан 196.

~~(1) О предлогу за поништење исправе коју је издао орган друштвено-политичке заједнице, организација удруженог рада или друга самоуправна организација, односно заједница, одлучује надлежни суд на чијем се подручју налази седиште издаваоца исправе.~~

(1) О ПРЕДЛОГУ ЗА ПОНИШТЕЊЕ ИСПРАВЕ КОЈУ ЈЕ ИЗДАО ДРЖАВНИ И ДРУГИ ОРГАН, ОДНОСНО ОРГАНИЗАЦИЈА ИЛИ ЛИЦЕ КОЈЕМ ЈЕ ПОВЕРОНО ВРШЕЊЕ ЈАВНИХ ОВЛАШЋЕЊА, ОДЛУЧУЈЕ НАДЛЕЖНИ СУД НА ЧИЈЕМ СЕ ПОДРУЧЈУ НАЛАЗИ СЕДИШТЕ ИЗДАВАОЦА ИСПРАВЕ.

(2) О поништењу исправе, кад је у исправи назначено место испуњења обавезе, одлучује искључиво суд на чијем се подручју налази место испуњења обавезе.

(3) О предлогу за поништење исправе за коју се надлежност не може одредити на основу ст. 1. и 2. овог члана одлучује суд на чијем се подручју налази седиште, односно пребивалиште, односно боравиште предлагача.

Члан 201.

(1) Оглас ће се доставити свим учесницима, истаћи на судску таблу и једанпут објавити о трошку предлагача у „Службеном гласнику СРС”, а по потреби и у „Службеном листу СФРЈ”, „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” или на други погодан начин.

(2) Огласни рок тече од дана када је оглас објављен у „Службеном гласнику СРС”, односно „Службеном листу СФРЈ”, „Службеном гласнику Републике Србије”.

(3) Ако је оглас објављен у оба службена гласила, огласни рок тече од дана објаве у листу у коме је касније објављен.

Члан 217.

(1) Ако је предмет депозита новац или страна валута суд је дужан да у року од три дана од дана пријема новац, односно страну валуту положи на посебан рачун код ~~Службе друштвеног књиговодства, односно~~ овлашћене банке, ако посебним прописима није друкчије одређено.

(2) Племените метале, ствари израђене од племенитих метала и друге драгоцености, као и хартије од вредности суд ће у року од три дана предати овлашћеној банци, ако посебним прописима није друкчије одређено.

(3) Друге предмете који се не могу чувати у судском депозиту суд ће, на предлог предлагача, одредити да се предају на чување јавном складишту или другој организацији удруженог рада која се бави чувањем ствари, а физичком лицу само ако у месту где се предмети налазе нема друштвеног правног лица које обавља делатност ускладиштења.

(4) Пре доношења решења по ставу 2. овог члана суд ће наложити предлагачу да положи у депозит потребан предужам за подмирење трошкова чувања и руковања таквим предметима.

(5) Пре него што суд повери предмет депозита на чување лицу из става 3. овог члана, извршиће попис и процену ствари и о томе саставити записник у потребном броју примерака.

Члан 222.

Ако лице у чију корист је предмет примљен у судски депозит или депонент, који је уредно позван да преузме предмет исти не подигне у року од три године од дана пријема уредног позива, суд ће решењем утврдити да је предмет постао ~~друштвена својина~~ ДРЖАВНА СВОЈИНА, односно да право располагања припада ~~друштвено-политичкој заједници~~ ЈЕДИНИЦИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ на чијем се подручју предмет налази.

Члан 223.

Суд ће предмет који је на основу правноснажног решења из члана 222. овог закона постао ~~друштвена својина~~ ДРЖАВНА СВОЈИНА, односно да је право располагања пренето на ~~друштвено политичку заједницу~~ ЈЕДИНИЦУ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, предати органу ~~друштвено политичке заједнице~~ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ на чијем се подручју предмет налази, односно на чијем се подручју налази седиште суда, о чему ће се саставити записник.